

MY FACE

Čtení pro volný čas z Blanenska,
Boskovicka a okolí

LEDEN/ÚNOR 2026

ZDARMA

ŠÁRKA STAŇKOVÁ
BYLA NEJLEPŠÍ HRÁČKOU
MISTROVSTVÍ SVĚTA

S RADKOU KOČVAROVOU
O ŽIVOTĚ V JERUZALÉMĚ

NEMOCNICE BLANSKO
SE NEUSTÁLE VYLEPŠUJE

REŽISÉRKA JANA BOČKOVÁ
VYPRÁVÍ NEJEN O DIVADLE

**SLOVENSKÁ HVĚZDA KRISTÍNA MÍŘÍ
DO LYSIC. VYSTOUPÍ UŽ 5. ČERVNA**

BIG DAYS DACIA DO 28. 2. 2026

NYNÍ nové vozy s MIMOŘÁDNÝM cenovým ZVÝHODNĚNÍM až 80 000 Kč

SANDERO STEPWAY
VÝKON PRO KAŽDÝ DEN

DACIA DUSTER
SUV TAKÉ JAKO HYBRID

DACIA BIGSTER
VÁŠ PROSTOR XXL

OPPORTUNITY®

Autocentrum Brno-Líšeň

Sedláčkova 10, 628 00 Brno | +420 544 424 611 | info@opportunity.cz

OPPORTUNITY®

Autocentrum Boskovice

Komenského 9, 680 01 Boskovice | +420 777 703 753 | boskovice@opportunity.cz

DACIA

www.opportunity.cz

**PŘES 15 LET
CHRÁNÍME VAŠE ZDRAVÍ
NEJEN NA CESTÁCH.**

**Největší síť
očkovacích
center v ČR.**

Bezpečná cesta začíná u nás,
objednejte se ještě dnes:

545 123 321

www.ockovacentrum.cz

AVENIER

Naděje přežije i na dně stoky

FOTO archiv Městského divadla Brno (2x)

TENTO CITÁT VYSTIHUJE SNAD NEJLÉPE PODSTATU A SMYSL JEDNOHO Z NEJSILNĚJŠÍCH ROMÁNŮ VICTORA HUGA BÍDNÍČÍ, V ORIGINÁLE LES MISÉRABLES. SOUČASNÝ ČESKÝ PŘEKLAD BY MĚL VÝSTIŽNĚJI ZNÍT UBOŽÁCI. TI LIDÉ NEBYLI BÍDNÍ, SPÍŠE UBOZÍ.

Román vydal šedesátiletý autor v roce 1862, psal ho třináct let, ale promýšlel a sbíral podklady už od roku 1832. Psal i za revoluční doby 1848, román je považován za jeho celoživotní dílo. Byl přeložen do mnoha jazyků, stal se předlohou pro desítku filmů a vrcholem byl muzikál jako nový žánr. Narodil se lehce, od roku 1980 až po uvedení na Broadwayi v roce 1987 prošel složitou cestou a konečný úspěch zajistil až Cameron Mackintosh, muzikálový „profesionál“. K začátku roku 2026 byli Bídničci nejdéle uváděným muzikálem na West Endu (od roku 1985) a za sebou měli kolem šestnácti tisíc repríz. Jedna anglická divačka navštívila londýnskou inscenaci 975krát!

Městské divadlo Brno sáhlo po Bídnicích znovu po 17 letech jako po nejhezčím dárku k dvacetiletému výročí otevření Hudební scény. V roce 2009 dosáhla hra přes 130 repríz a hrála se tři roky. Muzikál je srdeční záležitost ředitele a režiséra Stanislava Moši, který opět režíruje, role Jeana Valjeana provází Petra Gazdíka, jenž za tu dobu zmužněl a na setkání Valjeanů z celého světa v Londýně měl velký úspěch. Cenu Thalie za mimořádný výkon v této roli dostal v roce 2010.

Několik dalších herců z minulé inscenace můžeme vidět i v no-

vém nastudování – Dušan Vítázek, Aleš Slanina a další. Scéna není stejná (autor Ch. Weyers), i kostýmy, kterých je kolem tří set, jsou pořízeny nové (Andrea Kučerová).

Dojmy z první premiéry se jen těžko vyjadřují. Můžeme být zvyklí na vysoký standard herců v Městském divadle Brno, ale výkony v Bídnicích jsou neskutečné. A to nejen u Petra Gazdíka v hlavní roli, ale naprosto skvělý výkon podal i Lukáš Vlček v roli Javerta, Aleš Slanina jako hostinský a padouch Thénardier, zvláštní mrazení pociťujete při vystoupení dětí v rolích malé Cosetty (Ema Musilová) nebo chlapce na barikádě Gavroche (Samuel Pekar).

To vše spolu s působivými melodiemi přináší divákovi nezapomenutelný zážitek. Muzikál má 36 velkých a menších rolí, mnoho alternací. Takže uvádět všechny role a herce je obtížné – záleží na tom, na které představení půjdete a které obsazení uvidíte. Na nezapomenutelný zážitek vás zve NAĎA PARMOVÁ.

FOTO Barbora Reichová / ČESKÝ FLORBAL

ŠÁRKA STAŇKOVÁ:

STŘÍBRO HODNĚ BOLÍ, ALE UKÁZALY JSME SVĚTU, KDO SKUTEČNĚ JSME

BYLA JEDNOU Z NEJVÝRAZNĚJŠÍCH HRÁČEK NEDÁVNÉHO MISTROVSTVÍ SVĚTA VE FLORBALE, KTERÉ SE KONALO V BRNĚ A OSTRAVĚ. ŠÁRKA STAŇKOVÁ Z KUNŠTÁTU POPISUJE EMOCE PO FINÁLE, ŽIVOT VE ŠVÉDSKÉ SUPERLIZE I TO, PROČ JI FLORBAL BAVÍ VÍC NEŽ KDY DŘÍV.

Šárko, vybojovaly jste na domácím mistrovství světa skvělé stříbrné medaile. Gratuluji. Přesto, jaké byly vaše první pocity po finálovém zápase?

Děkuji. Hned po odpískání se mi začaly vybavovat situace a střely v zápase, které jsem mohla zahrát jinak, a přála jsem si ještě pár minut, protože vím, že jsme Švýcarky tlačily. Věřím, že by nám to tam za chvíli spadlo, nicméně jsem věděla, že už je pozdě. I když to bylo tak strašně blízko, tak se to nepovedlo.

Co podle vás českému týmu chybělo k tomu, aby dosáhl na zlato, a co si z tohoto turnaje odnášíte do budoucna?

Těžko říct. V nejdůležitějším zápase jsme nedaly gól, bez toho se vyhrát nedá. Chy-

běla nám nejspíš chytrost nebo šikovnost v zakončení, většinu zápasu jsme musely dobývat velmi kvalitně a oddaně bránící Švýcarky, které byly zamknuté na jejich půlce. Občas jsme to možná chtěly uhrát více silou, místo toho jsme si to měly lépe připravit. To si myslím, že nás stálo zlato.

Asi se shodneme na tom, že s odstupem času budete určitě brát stříbrné medaile jako velký úspěch?

Moje vysněná pomyslná meta před mistrovstvím bylo prolomit konečně semi-finále, což se povedlo. Po tom, co jsme porazily Finky a postoupily do finále, jsem ale opravdu věřila ve zlato. Víím, že je to historický úspěch. Největší radost mám asi z toho, že jsme dokázaly hlavně samy

sobě, že už to nejsou dva odskočené severské týmy, které možná porazíme, když se spojí celý vesmír a bude stát za námi, ale že jsme na tom kvalitativně stejně, v něčem si troufám říct, že i lepší. Upřímně si nemyslím, že se pro mne pocit z tohoto mistrovství změní s uplynulým časem, cítím totiž současně neskutečnou pýchu na to, co jsme tam předváděly a s jakým přístupem jsme to celé zvládly. Zároveň víím, že jsme měly kvalitu na to stát se mistry světa, a to je něco, z čeho našťavaná a smutná být nepřestanu.

Z pozice obránkyně jste se stala nejlepší střelkyní českého týmu. Jak se vám podařilo skloubit defenzivní roli s takovou střeleckou produktivitou?

V naší lajně se sešlo pět kreativních hráček, které dokáží tvořit na celém hřišti, proto pro mě bylo jednoduché a časté se ocitnout v útoku. Tím, že jsem jim všem věřila, jsem v sobě nemusela mít takový ten výstražný pocit obránce co nejrychleji se vrátit do obrany, aby náhodou nevznikla mezera a soupeř neměl například přečíslení. Věděla jsem, že mě někdo zastoupí. Když můžete hrát s takovým pocitem, jde to samo. Dovolilo mi to být ve spoustě případech v pravý čas na pravém místě a možná právě tvořit ta přečíslení, se kterými ne každý tým dokáže počítat a zareagovat na ně.

Byla jste vyhlášena nejužitečnější hráčkou celého turnaje a zároveň zařazena do All Stars týmu. Jak vnímáte toto individuální ocenění v kontextu týmového úspěchu?

Jak už jsem zmínila, nejen naše lajna, ale celý tým mi svým fungováním dovolil vyniknout a jsem strašně ráda, že jsem, ať už góly nebo hrou, mohla ke stříbrným medailím pomoci. Škoda, že jsem si ještě neschovala nějaké kouzlo na finále, to by pak bylo ještě o trochu hezčí.

Jaké momenty z mistrovství vám zůstanou nejvíc v paměti? Na hřišti i mimo něj.

Zápas ve skupině se Švýcarskem se nám prostě povedl a myslím, že byl hodně dobře zvládnutý. Semifinále, ať už proto, že se tam tvořil ten historický úspěch, nebo i kvůli tomu, jak soustředěně jsme ho celý zvládly, protože byl opravdu náročný. Možná nejvíc se mi ale do paměti zapíše atmosféra a lidí kolem. Bylo to něco neskutečného, opravdu jsme po-

FOTO Matyáš Klápa / ČESKÝ FLORBAL

cítily, jak za námi všichni stojí a jak nám celá republika přeje úspěch. Podpora byla veliká a těžko se popisuje, jak moc nám pomohla ke každému výkonu, který jsme díky ní mohly v zápasech ukazovat. Navíc to, když na tribunách vidíte svou rodinu nebo blízké, bývalé spoluhráčky nebo sousedy, se kterými jste jako malí hráli na zahradě snad všechny sporty, udělá to tyhle akce ještě o něco speciálnější.

V průběhu celého šampionátu všichni pělí chválu na vaše výkony. Co za tím stojí, jak moc vám v tomto směru pomohl přesun z Vítkovic do Švédska?

Přestup do Švédska byl pro můj rozvoj před mistrovstvím určitě klíčový. Švédská superliga se s tou českou nedá vůbec srovnávat. Každý zápas, ale i trénink od vás vyžaduje daleko víc, a pokud chce člověk hrát, musí se přizpůsobit. Jsem ráda, že jsem to zvládla. Dalším důležitým

aspektem, který si myslím, že mi velmi pomohl, byly plány od našeho kondičního trenéra právě z reprezentace. Plnila jsem je před sezónou a poté i dva měsíce před samotným šampionátem. Je to něco, na čem mám stále co zlepšovat, ale cítila jsem, že se to vyplatilo.

V Kalmaru jste rok. Jak se žije ve Švédsku? Co vás tam nejvíc baví a co vám naopak chybí z domova?

Kalmar je opravdu neskutečně hezké město. Když se jdu projít a je hezké počasí, někdy jsem stále překvapená, jak je to tu pěkné. Pořád si ale asi nejvíc užívám florbal, konkurenci i vyrovnanost ligy tady drží člověka pořád ve střehu a strašně mě to baví. Na druhou stranu je to daleko a podívám se domů opravdu málo, takže se mi občas stýská po mých blízkých.

Jak vás přijaly spoluhráčky ve Švédsku? Cítíte někdy rivalitu vůči cizinkám, nebo spíš otevřenost a podporu?

Pokud se nemýlím, tak jsme nejvíce mezinárodní tým ve Švédsku, máme tu holky ze čtyř zemí, náš trenér je Němec, takže komunikujeme převážně v angličtině. Samozřejmě se holky mezi sebou baví švédsky, proto se taky snažím něco naučit. Ráda bych jim alespoň rozuměla a pak odpovídala v angličtině, hodně věcí by to usnadnilo. V týmu se cítím moc dobře, navzájem se podporujeme, a i když pro mě bylo na začátku důležité, že jsme tu byly tři z Česka (a Polska) a stále vnímám, že i pro to se tu mám tak dobře, troufám si říct, že už spoustu zahraničních spoluhráček můžu nazvat svými kamarádkami.

Jak trávíte čas mimo hřiště? Máte už svoje oblíbená místa, kam chodíte odpočívat?

FOTO Barbora Reichová / ČESKÝ FLORBAL

SPORT

Vím, jak to bude znít, ale než k moři, raději chodím na hřbitov. Kdo se tam podíval, ví, jak je to hezké místo. Svítí tam spousta svíček, jsou tam jezírka, dekorace, krásná příroda, je to spíše takový park... Taký chodíme hrát padel, ráda si kreslím nebo se starám o naše dvě kočky.

Už jste to zmínila. Asi je výhodou, že v týmu nejste jediná Češka?

Je to určitě fajn, hlavně mimo tréninky, Švédky jsou trochu jiné, než na co jsem zvyklá z Česka, na tréninku jsou super, ale poté jdou raději každá domů a už se zase tak potkávat nepotřebují. Taký je fajn si s někým pokecat v češtině.

Jak často se vám podaří vrátit domů do Kunštátu a vidět rodinu či přátele?

Většinou na Vánoce a pak až po sezóně, proto jsem ráda, že jsme se mohli vidět právě i během mistrovství světa v České republice.

Když zrovna nehrajete florbal, co vás nejvíc baví?

Záleží, jaký je florbalový program. Když je program volnější, chodím hrát padel nebo jiný sport, často se schází právě naše čes-

ko-polská partička a hrajeme různé deskovky nebo šipky. Dokážu ale jen tak odpočívat u seriálů nebo se jít projít právě na hřbitov a k moři.

Máte nějaký koníček, který vám pomáhá vypnout od sportu?

Většina mých koníčků jsou převážně sporty, dokážu u toho vypnout hlavu

a většinou právě pohyb je můj relax. Když je toho ale moc a chci něco jiného, ráda poslední dobou maluju na plátno, už to na bytě nemáme skoro kam dávat. (úsměv)

Vaše další plány do budoucna?

To záleží na spoustě okolností, zatím můžu říct jen to, že se mi v Kalmaru líbí a florbal mě pořád baví. PAVEL ŠMERDA

FOTO Martin Flousek / ČESKÝ FLORBAL

INZERCE

Při financování se Škoda Financial Services nyní získáte ke standardním benefitům i tři servisní prohlídky a přezutí zimních nebo letních pneumatik zcela zdarma.

Nabídka se vztahuje na vozy Škoda do sedmi let stáří od první registrace a platí pouze po dobu financování vozu. Čerpání poukazu je možné ve všech autorizovaných servisech Škoda v ČR. Poukaz se vztahuje na akci Škoda Plus – Chyťre (3 servisní prohlídky a přezutí).

ŠKODA Financial Services

Váš autorizovaný partner programu Škoda Plus:

TOP AUTOSALON BLANSKO

Svitavská 2329

678 01 Blansko

Tel.: 516 411 143

www.topautosalon.cz

TOP
AUTOSALON BLANSKO

ŠKODA Plus

Tři servisní prohlídky a přezutí
pneumatik zdarma.

Ředitelka Tylexu Letovice Radka Janků

TYLEX ZNOVU NA NOHÁCH.

TRADIČNÍ ČESKÁ TEXTILKA VSTÁVÁ Z POPELA A MÍŘÍ DO SVĚTA

TYLEX LETOVICE JE JEDINÝM ČESKÝM VÝROBCEM ŽAKAROVÝCH ZÁCLON S TRADICÍ SAHAJÍCÍ AŽ DO 19. STOLETÍ. JEŠTĚ NEDÁVNO TO PŘITOM VYPADALO, ŽE SE SLAVNÁ ZNAČKA DEFINITIVNĚ ZAPÍŠE JEN DO HISTORIE. NAŠTĚSTÍ SE TOMU TAK NESTALO. DÍKY NOVÉMU MAJITELI, OBROVSKÉMU NASAZENÍ ZAMĚSTNANCŮ A NÁVRATU ZKUŠENÝCH ODBORNÍKŮ SE VŠAK VÝROBA ZNOVU ROZJELA. ŘEDITELKA RADKA JANKŮ V ROZHOVORU POPISUJE CESTU OD OPRAVENÝCH PODLAH A VYČIŠTĚNÝCH STROJŮ AŽ K AMBICIÓZNÍM PLÁNŮM NA ROZŠÍŘENÍ VÝROBY A VSTUP NA ZAHRANIČNÍ TRHY.

Představte, prosím, těm, kteří vás neznají, firmu Tylex Letovice. Jaké je její hlavní zaměření, co všechno děláte, vyrábíte?

Tylex je jediný český výrobce žakarových záclon, s tradicí sahající až do roku 1832. Jsme výrobci záclon, elastických tylů, úpletů, síťovin, krajek a do budoucna bychom rádi obnovili výrobu 3D textilií.

Ještě před rokem to s firmou vypadalo všelijak, zdálo se, že historická značka je „v plamenech“. Co všechno stálo za obnovením výroby. Myslím tím, jaké zásadní kroky nebo překážky jste museli překonat?

V květnu 2024 zachránilo rozhodnutí pana Bednáře dát Tylexu novou šanci k obnovení výroby a podpořit jediného českého výrobce. V září tohoto roku odkoupil ochrannou známku a areál Tylex

od města Letovice. Ukázalo se, že podlahy a střechy pletárny jsou ve špatném technickém stavu. Prvním nezbytným krokem byla tedy oprava podlah, která byla dokončena v prosinci. Prvních šest zaměstnanců nastoupilo 6. ledna 2025 a začali tím nejnáročnějším úkolem, vyčištěním cívečnic a pletacích strojů. Například stroj o šíři šest metrů má 4 200 kusů trnů na cívky a tomu potřebné množství brzdíček a závažíček. První upletené metry byly v březnu. Obchodní zástupce vyjel za zákazníky 2. května 2025 s pár vzory. Měli jsme osm vzorů ze dvou strojů. Poslední stroj byl vyčištěn a osazen v červenci a ke konci roku máme v nabídce již 88 vzorů. Navléknout stroje bylo náročné, ale díky bývalým zaměstnancům jsme vše zvládli.

Kolik lidí v tuto chvíli vaše firma zaměstnává?

K dnešnímu dni máme na hlavní pracovní poměr 35 zaměstnanců.

Chystáte v příštích měsících nábor nových pracovníků?

Nyní potřebujeme obchodního zástupce na zahraniční trh. O dalším náboru zaměstnanců rozhodne nárůst zakázek.

Jaké jsou vaše plány do nadcházejícího období? Budete chtít rozšířit výrobu, modernizovat, dělat nové produkty nebo exportovat?

Máme rozjeté záclony a navlečený stroj na elastický tyl, připravujeme stroj na síťoviny, plánujeme nákup nového stroje na záclony a 3D textilie. V lednu budeme vystavovat na nejvýznamnějším textilním veletrhu Heimtextil ve Frankfurtu nad Mohanem. Děláme vše pro to, abychom se co nejdříve dostali na zahraniční trh.

NEMOCNICE BLANSKO.

VELKÉ INVESTICE MĚNÍ JEJÍ PODOBU I BUDOUCNOST

ROK 2025 BYL PRO NEMOCNICI BLANSKO MIMOŘÁDNĚ NÁROČNÝ. PROBÍHALA TAM NEJVĚTŠÍ INVESTIČNÍ AKCE V HISTORII, KTERÁ ZÁSADNĚ OVLIVNILA PROVOZ ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ, ALE ZÁROVEŇ OTEVÍRÁ CESTU K JEJÍMU DALŠÍMU ROZVOJI. ŘEDITELKA NEMOCNICE VLADIMÍRA DANIHELKOVÁ POPIŠUJE, CO VŠE SE PODAŘILO, JAKÉ VÝZVY MUSELI ZAMĚSTNANCI I PACIENTI PŘEKONAT A JAKÉ PROJEKTY ČEKÁJÍ NEMOCNICI V NEJBLIŽŠÍCH LETECH.

Ředitelka Nemocnice Blansko Vladimíra Danihelková

Paní ředitelko, jaký byl rok 2025 pro Nemocnici Blansko?

Rok 2025 byl pro nás mimořádně náročný. Probíhaly u nás dvě velké investiční akce – výstavba rotační lůžkové jednotky a rekonstrukce obou vertikál, tedy společných prostor, kde se nacházejí výtahy, schodiště a kde se pohybují zaměstnanci, pacienti, návštěvy i pracovníci dodavatelských fi-

rem. Jedná se historicky o nejvýznamnější investici nemocnice. Její hodnota je 150 milionů korun a byla plně hrazena z rozpočtu Města Blanska. Akci jsme zahájili v říjnu 2024, kdy firma převzala staveniště, a nyní vrcholí. Kromě toho jsme vybavovali stravovací provoz, připravovali projekty na další fázi generelu, konkrétně výstavbu urgentního příjmu, a nakupovali jsme nové

přístroje a technologie, abychom mohli rozvíjet péči jako takovou. Podařilo se nám také vysoutěžit nový nemocniční informační systém. A mohla bych pokračovat.

Zastavme se u nově budované rotační jednotky. Můžete tento projekt blíže představit a vysvětlit, co přinese pacientům?

Rotační lůžková jednotka znamená výstavbu nového lůžkového oddělení na střeše nemocnice, konkrétně na budově A. Jde o třicetilůžkovou moderně vybavenou stanici, která bude primárně sloužit pro rehabilitační oddělení B a následně pro další oddělení, která se budou postupně rekonstruovat, aby se zabránilo jejich uzavření, a nemocnice tak nepřišla o peníze.

Jak se vám podařilo skloubit tuto náročnou stavbu s každodenním chodem nemocnice?

Velmi složitě. Tato stavba zásadně ovlivňovala chod nemocnice a znepříjemňovala život zaměstnancům i pacientům. Snažili jsme se všechny udržovat v optimistickém módu, ale prašnost, hluchost, občasné zatékání, rozumím tomu, nejsou nic, co byste chtěli. Bylo to náročné, ale bez této investice by nemocnice ztratila možnost dalšího rozvoje. Rozhodnutí – zda do toho jít, nebo ne – bylo složité, ale podstoupili jsme riziko a vyplatilo se nám to a do budoucna ještě vyplatí. Za to, že jsme to zvládli, patří všem lidem obrovské poděkování.

Je třeba říct, že rotační jednotkou to nekončí, připravuje se budování urgentního příjmu.

Ráda bych řekla, že všechny investiční akce realizujeme podle plánu našeho generelu, který jsme před více než třemi lety nechali schválit zastupitelstvem. Obsahuje fáze, kterými nemocnice během deseti, patnácti let projde. Dalším krokem je právě urgentní příjem. Jsem ráda, že naše nemocnice patří do páteřního systému urgentních příjmů v rámci České republiky. Jedná se o specializované pracoviš-

tě s nepřetržitým provozem, které bude poskytovat okamžitou péči pacientům s náhlým zhoršením zdravotního stavu či v ohrožení života. Bude jakýmsi „srdcem nemocnice“, místem prvního kontaktu pacienta s nemocničním prostředím, odkud bude dále směřován na jednotlivá oddělení. Celá akce má stát 120 milionů korun, na část investice máme dotaci ve výši 20 milionů korun. Stavba bude probíhat zhruba 15 měsíců. Z ulice Sadová vznikne i nový vjezd do nemocnice, který zrychlí příjezd vozidel zdravotnické záchranné služby do našeho zařízení.

Už jsme to zmínili, stavební práce obvykle znamenají i jistá omezení. Jak to bude tentokrát? S čím musejí návštěvníci a pacienti počítat?

Tato akce už neovlivní chod nemocnice tak zásadním způsobem jako výstavba rotační jednotky a rekonstrukce vertikál a zaměstnanci ani pacienti tak v tomto případě nebudou nijak výrazně zatíženi.

Co dalšího v nemocnici chystáte?

Začneme rekonstruovat polikliniku. Do druhého nadzemního podlaží postupně přesuneme naše ambulance, abychom uvolnili místa v nemocnici pro lůžková oddělení. Proběhne obměna lůžek napříč celou nemocnicí, pořídíme novou laparoskopickou věž a operační stůl na oddělení jednodenní péče.

Dovybavíme anesteziologicko-resuscitační oddělení (ARO), jehož provoz jsme zahájili na jaře loňského roku v rámci rozšíření struktury zdravotní péče. Budeme se také věnovat novému nemocničnímu infor-

mačnímu systému, který chceme spustit na konci roku. Zaměříme se i na nákupy v oblasti kybernetické bezpečnosti, což je v dnešní době pro zařízení našeho typu nezbytné.

Nemocnice se pravidelně v průběhu roku zapojuje do mnoha preventivních akcí. Na co se mohou lidé těšit letos?

Budeme pokračovat v rozsahu preventivních programů, na které se zaměřujeme již řadu let. Pořádat je budeme v průběhu celého roku, jedná se například o Světový den diabetu, akci Čas je mozek, preventivní kampaně týkajících se rakoviny prsu a prostaty. Několik workshopů tréninku paměti připravují naše klinické logopedky. Hojně účasti se vždy těší Den melanomu, který nás čeká hned v dubnu. Zbrusu novou akcí by měl být letos v říjnu Světový den výživy. Sledujte naše webové stránky a sociální síť, kde budeme vše průběžně zveřejňovat.

Každá nemocnice stojí na lidech. Jak se vám daří udržet tým lékařů a sester a co děláte pro jejich spokojenost?

Musím zaklepat a s pokorou říct, že se nám velmi daří udržovat téměř stoprocentní stav u lékařů. Menší mezeru je na pozici anesteziologů, kde ale začínáme i s ohledem na nově otevřené oddělení aktivně nabírat. Co se týká nelékařských profesí, zejména sester, děláme pravidelně náborové kampaně. Spolupracujeme i se zdravotními školami. Pomáhá nám v tomto směru velmi také Město Blansko, které nám umožňuje nabízet novým zaměstnancům byty jako jeden z benefitů.

Vidí mladí lékaři a sestry v Blansku perspektivu? Co všechno jim nabízíte, aby tu chtěli zůstat?

Nevymykáme se v tomto směru nijak výrazně standardu nemocnic v našem okolí – konkurence je velká. Byty, které jsem zmínila v předchozí odpovědi, jsou důležitou „komoditou“, s níž pracujeme.

Perspektiva zařízení a jeho stabilita jsou pro lidi stále přitažlivější. Chtějí spojit kariéru s místem, kde vidí budoucnost. Je důležité, aby vnímali, že jsme tým, máme vizi a tu vizi realizujeme. Pomáhá konzistentní řízení a stabilita, která lidem dává jistotu. Přichází k nám mnoho absolventů z brněnských fakult. Lokace Blanska je výhodná a mladí lékaři i sestry nemají problém s dopravou do našeho zdravotnického zařízení. Rodinná atmosféra Nemocnice Blansko také hraje velkou roli.

Jaké další plány máte s nemocnicí do budoucna?

Podstatné je, abychom se dokázali přizpůsobovat trendům a výzvám, které přináší demografický vývoj a změny ve společnosti. Musíme to sledovat, nebýt slepí a hluchí a jít tomu naproti. Bude přibývat starších a polymorbidních pacientů, bude méně personálu. Chceme zavádět nové metody, včetně umělé inteligence, abychom personálu usnadnili práci. Je to běh na dlouhou trať, ale musíme se na to připravovat – přidaná hodnota přijde později. Chceme být perspektivní, moderní, atraktivní zdravotnické zařízení, které má v regionu svou roli. Musíme a chceme lidem nabízet prostředí a podmínky, aby zde byli spokojeni.

PAVEL ŠMERDA

RADKA KOČVAROVÁ:

IZRAEL MĚ NAUČIL VÁŽIT SI KAŽDÉHO KLIDNÉHO DNE

ŽIVOT V JERUZALÉMĚ JÍ PŘINESL ODVAHU, NOVÉ PŘÁTELE I ZKUŠENOSTI, KTERÉ BY DOMA NEZAŽILA. ČESKÁ VĚDKYNĚ RADKA KOČVAROVÁ Z VALCHOVA POPISUJE, JAKÉ JE ŽÍT V ZEMI PLNÉ KONTRASTŮ, DĚLAT ŠPIČKOVÝ VÝZKUM A ZÁROVEŇ ČELIT SITUACÍM, KDY SE SVĚT NA CHVÍLI ZASTAVÍ.

Radko, jak se ti žije v Izraeli?

Život v Izraeli je jedna velká jízda. Není to vždycky jednoduché, protože bezpečnostní situace a konflikty se do každodennosti trochu propisují, ale je to vyváжено neskutečnou vřelostí lidí a špičkovou vědou.

V Jeruzalémě už jsi několik let. Připomeň, jak ses tam vlastně dostala?

Moje cesta začala v roce 2020, kdy jsem nastoupila na doktorské studium na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě. Přijela jsem za vědou a našla jsem tu druhý domov.

Jak tě přijali místní lidé? Cítíš se tam už jako „doma“?

Už jsem v Izraeli doma. (úsměv) Naučila jsem se obstojně hebrejsky, mám tu velkou komunitu přátel a naučila jsem se i přepnout povahu, když je potřeba. V Izraeli je to zkrátka součást tamního temperamentu a paradoxně vám to u místních získá respekt. Ale pod tou tvrdší slupkou

jsou Izraelci neuvěřitelně solidární a inspirativní lidé.

Co tě tam nejvíc baví a co ti naopak chybí z Česka?

Baví mě ta neustálá změna perspektivy. Izrael vás naučí vážit si maličkostí a zdraví, protože nic není samozřejmé. Co mi ale chybí, je taková ta naše česká ohleduplnost a klid. V Izraeli, když jdu do banky nebo na úřad, jdu tam v bojovém módu. Když pak náhodou všechno proběhne hladce a nikdo se mě nepokusí předběhnout nebo odepřít mi službu, jsem z toho tak v šoku, že nevím, co s tou nahromaděnou bojovnou energií dělat. (smích)

Izrael je často spojován s otázkami bezpečnosti. Jak to vnímáš ty osobně?

V běžném životě se necítím v nebezpečí o moc víc než kdekoli jinde. Možná je to tím, že ráda cestuji do divočejších a méně předvídatelných koutů světa, jako je Afrika nebo Střední Amerika, takže mi Izrael v porovnání s tím připadá vlastně velmi

civilizovaný a bezpečný. Mají neuvěřitelně propracovaný systém obrany, armádu a vydávají jasné pokyny pro občany. Jako civilista se tam cítím maximálně chráněná.

Ovlivňuje to tvoje fungování?

Samozřejmě jsou momenty, kdy se život na pár dní zastaví. Letos v létě, když gradoval konflikt s Íránem, se lidé v podstatě přesunuli do krytů. Nechodilo se do školy ani do práce a všechno bylo zavřeno. Hlavně ale přestala létat letadla, což mi zkomplikovalo plány, protože jsem měla letět přednášet na konferenci do USA. Nakonec mě zachránila slovenská ambasáda, která vypravila několik repatričních speciálů. Vysvětlila jsem jim situaci a domluvili jsme se, že mě vezmou na palubu v případě, že budou mít volné místo a já tak neuberu prostor žádnému slovenskému občanovi, který se potřebuje vrátit domů do Evropy. Nakonec to vyšlo a byl to neskutečný zážitek. Letět vojenským speciálem s vojáky slovenské armády, kteří se o nás skvěle starali, měli pro nás deky

i občerstvení a byli nesmírně milí, na to se nezapomíná. Navíc nám ambasáda zajistila i dopravu na letiště v Jordánsku. Díky nim jsem se na konferenci dostala včas, a nakonec tam vyhrála i ocenění za nejlepší přednášku! Jsem pracovníkům na slovenské ambasádě moc vděčná, bez nich by to nebylo možné.

Dostala ses do situace, kdy ses opravdu bála a přemýšlela o návratu?

Když sedíte v krytu a slyšíte výbuchy, není to příjemné, ale člověk si paradoxně zvykne i na tohle. Znáám statistiky a vím, že uvnitř jsem v bezpečí. Mimochodem, jednou jsem se ocitla v soukromém krytu dokonce i se Sarou Netanyahu, manželkou premiéra Benjamina Netanyahu. Ale o tom bych neměla sdílet víc detailů. (smích)

Jak vnímáš kulturní rozdíly? Co tě nejvíc překvapilo?

Překvapilo mě, jak pestrý mix lidí tu je. Izraelci pochází skoro ze všech koutů světa. Je tu hodně emigrantů a jejich potomků ze střední Evropy, se kterými mě toho spojuje opravdu hodně: rozumíme si jazykem, máme podobnou gastronomii i kulturní reference. Pak jsou tu ale Židé z Jemenu nebo Íránu a tam jsou rozdíly velké. Co je pro všechny ale společné, je to, jak moc Izraelci milují Česko a váží si veřejné a hlasité podpory Izraele ze strany našich politiků i běžných občanů.

Kdybys měla jednou větou popsat, co ti Izrael dal, co by to bylo?

Dal mi odvahu nebát se ozvat, schopnost vážit si každého klidného dne a vědomí, že i ve složitých podmínkách se dá dělat špičková věda.

Připomeň, co v Izraeli děláš a jak se tam pracuje?

Právě jsem dokončila doktorský program (PhD). Zkoumala jsem onemocnění jater a léčiva na bázi konopí. V Izraeli berou vědu velmi seriózně. Většina výzkumníků

má zkušenosti z těch nejlepších univerzit na světě a je to poznat. V naší laboratoři bylo i dostatek financí, takže se ve fantazii a výzkumu meze nekladly, což bylo více než příjemné.

Co tě na téhle práci nejvíc naplňuje?

Můj výzkum se soustředil hlavně na ztukovatění jater, což je velmi běžné onemocnění, na které ale zároveň neexistují žádné léky. Žene mě dopředu naděje, že by moje práce mohla tohle změnit a pomoci milionům lidí po celém světě.

Jak relaxuješ po náročném dni? Máš oblíbené místo?

Relaxuji hlavně pohybem, hraním deskovek nebo na výletech. Ale klasické nicnedělání mi moc nejde, takže i ve volném čase se věnuji projektům, které mě nabíjejí. Působím jako odborný poradce pro farmaceutické firmy nebo se věnuji lékařskému poradenství v telemedicině. Taky mě baví popularizovat vědu pro laiky.

Popularizovat vědu pro laiky? Jak to vypadá a co si pod tím mám představit?

Spolupracuji na projektu Vědou ke zdraví (www.vedoukezdravi.cz), kde s týmem lékařů a vědců bojujeme proti dezinformacím týkajících se zdraví. Ve světě se totiž šíří spousta nedůvěryhodných a zavádějících medicínských informací, které mohou mít fatální následky. Stát lidské životy i obrovské peníze. My sledujeme prestižní světové časopisy a výsledky výzkumů předkládáme veřejnosti tak, aby jim rozuměl každý.

Jak vypadá tvůj ideální volný den?

Úplně ideální by byl v Africe na safari nebo v kostarické džungli! Ale v izraelském kontextu je to turistika v poušti, koupání v oáze nebo šnorchlování v moři.

Jak často se vracíš do Česka a co si doma užiješ jako první?

Jezdím tak dvakrát ročně. Občas mi plány naruší vojenský konflikt nebo dříve covid. A první věc, kterou si doma užiju? Svíčková!

Tvoje další plány? Budoucnost vidíš v Izraeli, v České republice, nebo si počkáš, „kam tě vítr zavane“?

Ted' budu několik měsíců cestovat a pak si chci najít práci ve farmacii. Konkrétní pozici ještě v hlavě nemám. Po těch více než pěti letech intenzivního výzkumu si ted' chci hlavně užít volno a cestování po Africe a Asii, takže platí ta poslední možnost. (úsměv)

PAVEL ŠMERDA

LYSICE

MAJÍ ZA SEBOU REKORDNÍ ROK INVESTIC

VODOVOD MAREK, NOVÉ P+R PARKOVIŠTĚ, REKONSTRUKCE POŠTY I PŘÍPRAVA DĚTSKÉ SKUPINY. LYSICE MAJÍ ZA SEBOU ROK PLNÝ INVESTIC, KTERÉ MAJÍ ZLEPŠIT KVALITU ŽIVOTA OBYVATEL I NÁVŠTĚVNÍKŮ. STAROSTA PAVEL DVOŘÁČEK POPISUJE, CO SE PODAŘILO, CO ČEKÁ BUDOVU SPOŘITELNY A KDY BY MOHL VZNIKOUT NOVÝ KULTURNÍ DŮM.

Pane starosto, v Lysicích se loni hodně budovalo, opravovalo. Můžete, v krátkosti, shrnout největší investiční akce?

Ano, loňský rok byl opravdu na investice bohatý. Za nejdůležitější považuji dokončení stavby vodovodu Marek – společného projektu tří obcí – Lysic, Drnovic a Voděrad, který pro naše obce zajistil dostatek kvalitní pitné vody nejen pro současnost, ale i pro další generace. Jde vskutku o strategickou stavbu a jsem moc rád, že se jí podařilo zrealizovat. Myslím, že dokončit takovou liniovou stavbu od prvních úvah po kolaudaci za sedm a půl roku je v českých poměrech velice dobrý čas. Pak je tu samozřejmě P+R parkoviště. To je stavebně hotové včetně nových zastávek v Komenského ulici a opravy budovy bývalé vietnamské prodejny. Ke konci se blíží i rekonstrukce budovy pošty, kde v patře vzniká prostor pro dětskou skupinu. Nemohu nezmínit rekonstrukci chodníků na Oulehle či opravu vodovodu v Brněnské ulici. Rozsahem menší, ale pro fungování naší mateřské školy nezbytnou, byla rekonstrukce elektrického rozvaděče v mateřské škole včetně nové elektrické přípojky do budovy. Proběhl také ořez a opravy bezpečnostních vazeb v korunách stromů v alejích v oboře a dalších vzrostlých stromů v intravilánu městyse. V letním kině byl instalován nový digitální projektor, který umožňuje promítat i filmové premiéry. I toto byla investice přesahující půl milionu korun.

Začnu postupně. Nové parkoviště v centru městyse. Jaký bude mít, podle vás, přínos pro občany, ale především ná-

vštěvníky Lysic a jak chcete zabránit, aby místo neblokovala dlouhodobě odstavená vozidla?

Cílem nového parkoviště je, aby bylo zejména využíváno k parkování cestujících, kteří přijedou z okolních obcí do Lysic vlastním autem, to zde zaparkují a pokračují dál do práce či školy v Brně, Boskovicích či jiném městě autobusem. Proto také parkoviště označujeme jako P+R, tedy park and ride (zaparkuj a jed). Vozidla těchto občanů stojí momentálně v centru městyse u nákupního střediska COOP, u zdravotního střediska apod. a místní občané, kteří si přijedou nakoupit, pak nemohou zaparkovat. Tuto situaci by nové parkoviště mělo pomoci řešit. V letní sezóně by pak mělo sloužit i pro návštěvníky našeho krásného zámku, který je odtud v pohodové docházkové vzdálenosti. Parkoviště bude monitorováno kamerovým systémem a samozřejmě budeme sledovat, aby tam nebyla dlouhodobě odstavována nepojízdná vozidla. Zákon dává určité možnosti, jak se takovému jednání bránit. Je to ovšem zdoluhavá byrokratická procedura s nejistým výsledkem.

V této souvislosti musíme ještě zmínit, že hned vedle parkoviště se opravy dočkala také budova bývalé večerky. Co tam bude?

Budova bývalé vietnamské večerky musela být částečně zbourána, čímž vznikl průjezd, který nyní slouží k výjezdu z parkoviště. Průjezd je současně průchodem na parkoviště i vstupní částí do opraveného objektu bývalé večerky, kde zůstaly prostory,

kteří je možné využít jako komerční. Městys v závěru loňského roku zveřejnil záměr pronájmu těchto prostor. Zájem projevil několik subjektů. Nejvyšší částku za pronájem nabídla společnost Ari Kebab s. r. o. z Blanska, která si prostory upraví na rychlé občerstvení a bude zde prodávat tradiční turecký kebab. V budově vznikly také veřejné toalety přístupné přímo z průjezdu. Ty považují za významný přínos zejména pro návštěvníky Lysic.

Rekonstrukcí prošla i budova pošty, kde má v prvním patře vzniknout nová dětská skupina. Jaký význam bude mít pro rodiče s malými dětmi a kapacita mateřské školy už je nedostačující?

Ano, budova pošty prochází zásadní rekonstrukcí, což je patrné i zvenčí. Městys ji zakoupil před necelými třemi lety zejména proto, že tehdejší majitel, Česká pošta s. p., ji nabízel k prodeji a hrozilo, že by ji mohl získat subjekt s nejasnými záměry. Takové riziko jsme nemohli v centru obce připustit. Proto jsme budovu koupili a provozujeme i Poštu Partner. Celé horní poschodí budovy bylo dlouhodobě nevyužité. Stát poskytuje až stoprocentní dotace na vybudování dětských skupin a objekt pošty se k tomuto záměru jevil jako ideální. Budova rekonstrukcí potřebovala a do přestavby prostor v horním podlaží na dětskou skupinu bylo možno zahrnout i opravu střechy, novou zateplenou fasádu, výtah, a dokonce zpětně i náklady na koupi budovy. Proto se městys touto cestou vydal. Budujeme tak dětskou skupinu pro dvacet dětí. Budou ji moci navštěvovat děti od 1 roku až po předškoláky a organizačně bude spadat pod naši mateřskou školu. Kapacita mateřské školy musela být ve školním roce 2024/2025 navýšena o čtyři děti, a přesto se nepodařilo vyhovět všem rodičům, kteří měli o umístění dětí do školky zájem. Dětská skupina do budoucna tyto problémy nepochybně vyřeší. Navíc umožní i umístění dětí mladších tří let, které do mateřské školy ještě nemohou. Bude to velká pomoc pro rodiny těchto dětí a maminky, budou-li mít zájem, se budou moci dříve vrátit do práce. To je ostatně smyslem dětských skupin – pomáhat návratu rodičů na pracovní trh.

Nejen občané Lysic zajímá i budoucnost budovy bývalé spořitelny, kterou jste loni koupili. Jaké máte plány s tímto objektem?

Koupě budovy spořitelny je podobný příběh jako s budovou pošty. Opět se strategický objekt v centru nabízel k prodeji za rozumnou částku a opět bylo třeba jej získat zejména proto, aby obec dokázala ovlivnit, jak bude budova využívána. U potenciálního soukromého vlastníka není možné určovat způsob využití. V patře budovy se nachází krásný velký byt o výměře 124 m². Zde žije v nájmu mladá rodina. V bytě bude letos opravena kou-

FOTO Pavel Kupka

pelna a WC, žádné jiné záměry zde nemáme a byt zde zůstane i v budoucnu. V přízemí budovy, v prostorách bývalé pobočky banky, vznikne společenská místnost – menší sál se zázemím, který bude ideálním místem pro setkávání seniorů, rodinné oslavy a podobné příležitosti. V současné době se dokončuje projekt a byl bych rád, kdyby se letos podařilo záměr dokončit i stavebně.

Často se diskutuje o sokolovně. Proč ještě nebyla zbourána a kdy se Lysice dočkají nového kulturního centra?

Kulturní dům nám v Lysicích opravdu chybí. Sokolovna je v podstatě neopravitelná. Navíc dispozičně nevyhovuje dnešním potřebám. Proto se zastupitelstvo v minulosti jednomyslně shodlo, že na jejím místě má vzniknout nový kulturní dům. Za tímto účelem vznikly tři studie a vítězný návrh Ing. arch. Kláry Lukešové byl zpracován do projektové dokumentace. V současnosti již tedy Lysice mají projekt nového kulturního domu, dokonce ve stupni pro realizaci stavby, a také platné stavební povolení. Demolice by měla bezprostředně předcházet nové stavbě mimo jiné i proto, aby na místě nevznikla nevzhledná proluka. Stavba bude ovšem nákladná, předpokládáme, že může mírně převýšit 100 milionů korun. Takto velkou investici je možné realizovat pouze za výrazné dotační podpory. Zatím se bohužel žádná vhodná výzva neobjevila, ale jsme plně připraveni, a jakmile se příležitost naskytne, chceme ji okamžitě využít.

Vaše přání do roku 2026?

Do roku 2026 bych si přál především to, aby se v Lysicích lidem dobře žilo. Abychom měli městys, který je bezpečný, upravený a funkční, ale zároveň si zachovává svůj klid, charakter a sousedskou atmosféru. Přeji si, aby se dařilo našim rodinám, dětem i seniorům a Lysice zůstaly místem, kam se lidé rádi vrací a kde chtějí žít.

PAVEL ŠMERDA

Nový kulturní dům

Vizualizace Klára Lukešová architekt

ŠÁRKA DAŇHELOVÁ:

ZDRAVÍ JSEM NIKDY NECHTĚLA HLEDAT VE SKŘÍNI S LÉKY

ŠÁRKA DAŇHELOVÁ Z FIRMY PURUS-MEDA PŘIBLIŽUJE V ROZHOVORU SVŮJ CELOSTNÍ POHLED NA ZDRAVÍ A ROLI PŘÍRODNÍCH LÁTEK V KAŽDODENNÍ PÉČI O TĚLO. OTEVŘENĚ MLUVÍ O VZNIKU A SMYSLU PRODUKTŮ PURUS-MEDA, O RESPEKTU K PŘÍRODĚ I O TOM, PROČ HLEDÁNÍ SOUVISLOSTÍ POVAŽUJE ZA KLÍČ KE SKUTEČNÉ PODPOŘE ZDRAVÍ.

Jste lékařka, která se dlouhodobě věnuje alternativním a přírodním přístupům ke zdraví. Co vás osobně přivedlo k této cestě a čím vás oslovily víc než klasická medicína?

Řekla bych, že přístup, který vyznávám, je spíše celostní než alternativní. Přivedla mě k němu moje babička a následně maminka. Už když jsem byla malá, tak mě podporovaly v uzdravení spíše přírodní cestou než medikamenty, proto je to pro mě přirozené již od dětství. Navíc druhá část mé rodiny brala desítky prášků, měli doma obrovskou skříň, která sloužila jako lékárnička, no a zkrátka jsem věděla, že takto nikdy dopadnout nechci. Tudíž jsem pro sebe hledala více přírodní cesty, a také jsem se vždy snažila najít spojitost, proč mě bolí hlava nebo proč jsem onemocněla, jaká je příčina. Od malička jsem byla zvědavá a chtěla jsem znát to „proč“.

Při studiu přírodních medicín jsem vždy obdivovala jejich komplexnost – jak dokáží pomoci s mnoha problémy. Toto chemic-

ký lék mnohdy neumí, je totiž vesměs postaven na izolovaných částech, třeba i z nějaké rostliny, ale nikdy nebude jeho fungování tak komplexní, jako celá rostlina. To je právě ten celostní a systémový přístup. Navíc mě vždy poněkud děsily dlouhé seznamy nežádoucích účinků. To u bylinek a jiných metod prostě není. Stačí správně cílit.

Jak vaše lékařské zkušenosti a znalosti ovlivňují to, jaké produkty firma PURUS-MEDA vyrábí a doporučuje?

Nutno říct, že jsem již nastoupila do jedoucího vlaku, kdy velká většina produktů byla vytvořena panem inženýrem Jirkou Novotným, který je udělal s láskou a velkou odhodlaností. Co se týče nových produktů, určitě čerpám ze znalostí biochemie a fyziologie, které velmi pomáhají při zacílení produktu na nějaký konkrétní problém či směr podpory.

Při práci čerpám také z poznatků studia funkční medicíny

a studia medicínálních hub z tradiční čínské medicíny. A z jistě části jsou to také moji klienti. Když mi chodí lidé s opakujícími se problémy, snažím se hledat, které cesty a jaké přírodní látky by mohly být nápomocné v procesu uzdravování. Většinou pak zkusím nějaký produkt navrhnout mé kolegyni Hance, která má výrobu pod palcem, a ona zhodnotí, jak by šlo daný produkt udělat. Rády potom také hledáme studie, které náš záměr potvrdí.

Mnoho vašich výrobků obsahuje standardizovaný propolis. Dokážete nám objasnit, co tento pojem znamená? Jaké jsou hlavní zdravotní benefity propolisu a pro koho je vhodný?

Standardizovaný propolis je extrakt, u kterého je přesně daný obsah účinných látek. Díky tomu má každá dávka stejnou kvalitu i účinek, na rozdíl od běžného propolisu, u kterého přesně nevíte, kolik účinných látek obsahuje.

Propolis podporuje imunitu, má přirozené antibakteriální, antivirové a protizánětlivé účinky a působí jako silný antioxidant. Tradičně se využívá při různých infekcích, zánětech, ale i k celkové podpoře organismu. Je vhodný pro dospělé i děti v odpovídající formě, zejména při oslabené imunitě, zvýšené zátěži nebo v období rekonvalescence. Opatrnost je na místě pouze u lidí s alergií na včelí produkty.

Když je ve složení jídla látka, kterou nemáte v kuchyni, nebo ji ani nemůžete přecíst, nejezte to. Tělo vám poděkuje.

Když lidé přemýšlí o doplňcích stravy, často se ptají, kdy je jejich užívání smysluplné. Kdy má smysl brát doplňky stravy? Je to spíše preventivní opatření, nebo mohou pomoci i při aktuálních zdravotních potížích?

Z mého pohledu by vždy na prvním místě měl být zdravý životní styl. Plnohodnotná a pestrá strava, kvalitní spánek, hydratace, pohyb, pobyt venku na čerstvém vzduchu a v přírodě, psychická pohoda a dobré vztahy. Bez těchto hlavních pilířů jen s doplňky stravy zázrak stěží vykouzlíte. Nicméně doplňky stravy za mě mají místo ve chvílích, kdy má organismus větší zátěž, než je schopen unést, a je tak dobré ho něčím podpořit. Což, řekněme si na rovinu, málokdo má čas a také disciplínu žít zdravým způsobem života. Stresu je mnoho, pohybu málo, stravu z velké části tvoří ultra zpracované potraviny, čistou vodu vyměňujeme za různé slazené nápoje. Nechci to samozřejmě úplně generalizovat, ale s klienty, s nimiž se setkávám, si bohužel vesměs potvrzují, že u většiny to takhle opravdu je. Čas, kdy se po nějakém doplňku poohlédnout, je právě když nám není dobře, zároveň to však ale ještě není tak akutní, abychom vyhledali lékaře. Dalším faktorem je, že z potravy, kterou jíme, nejsme schopni dostat takové množství živin a esenciálních vitamínů a minerálů, které bychom potřebovali a tělo pak opravdu může být hodně vyčerpané a jet na rezervu. Dlouhodobá nerovnováha se většinou po nějaké době přemění do nemoci, proto je dobré tělo podporovat. Ideální by bylo, aby doplňky stravy fungovaly jako preventivní opatření (např. podpora imunity před chřipkovou sezónou), ale své místo mají určitě i při akutních stavech. Spousta bylin má účinky stejné či obdob-

né jako chemické léky, mnohdy jsou svou komplexností ještě silnější, a tak jejich znalost je výhodou a určitě se hodí mít je doma v lékárnice.

Které bylinky nebo kombinace přírodních látek podle vás lidé nejvíce podceňují, i když mohou být pro zdraví významně užitečné?

Za mě jsou to bylinky, které nám rostou doslova před očima. Například smetánka lékařská má tolik potenciálu, že i tento článek je na ni krátký. Obecně mi přijde jako inspirativní idea, že to, co vám roste na vaší zahrádce nebo ve vašem okolí, to vaše tělo aktuálně potřebuje. Určitě také stojí za zmínku včelí produkty, kterým se věnujeme. Není to totiž jen med a propolis, které nám včely poskytují. Včelí jed je nyní například zkoumán pro jeho protinádorové účinky. Propolis díky jeho širokospektrým účinkům můžete použít takřka až univerzálně.

Existují také jisté kombinace, díky kterým dostaneme z přírodních látek maximum. A jejich znalost vám pak dá jistou výhodu. Myslím, že se například hodí třeba vědět, že kurkumin – účinná látka z kurkumu – se kombinuje s černým pepřem, který násobně zvyšuje biologickou aktivitu kurkuminu.

Můžete prosím vysvětlit rozdíl mezi doplňky stravy a léčivem? A proč je důležité to rozlišovat při rozhodování o péči o zdraví?

Rozdíl je především legislativní. Léčiva jsou určena k léčbě konkrétních onemocnění a musí procházet přísným klinickým testováním. U doplňků stravy naopak nesmíte uvádět, ani jakkoliv navádět, že by mohl sloužit k léčbě nějakého onemocnění. Takže by se dalo říct, abychom byli legislativně korektní, že slouží především k doplnění živin a podpoře přirozených funkcí těla, nikoli k léčbě nemocí.

Proč je důležité tohle rozlišovat při rozhodování o péči o zdraví?

Protože mají odlišný účel i legislativní rámec. Léky (např. antibiotika, kortikoidy) řeší především akutní nebo vážné či život ohrožující zdravotní stavy – z pohledu, že pokud by pacient lék neužíval a ani ve svém životě nic nezměnil, jeho stav by potenciálně mohl vést ke smrti, zatímco doplňky stravy jsou vhodné spíše pro prevenci, dlouhodobou podporu zdraví a práci s životním stylem. Správné rozlišení pomáhá nastavit realistická očekávání a bezpečně pečovat o zdraví.

Lidé dnes často řeší únavu, stres, oslabenou imunitu nebo i potíže s klouby. Které z vašich produktů by mohly být pro tyto potíže vhodné? Jsou to právě tyto problémy, se kterými se na vás lidé obracejí nejčastěji?

Velmi populární jsou dnes adaptogeny, tedy látky, které pomáhají našemu tělu zvládat lépe stres, pomáhají nám s únavou atd. Jedním z nich je například Shilajit (neboli mumio), které cílí na všechny neduhy, které zmiňujete v otázce. Na únavu a stres bych určitě doporučila pořídit si hořčič v dobře vstřebatelných formách. My máme ranní s ženšenem, který podporuje vitalitu, a večerní s višní obecnou, který podporuje klidný spánek. Na stres bych mohla doporučit např. Rhodiolu, případně přípravek PM21. Na oslabenou imunitu je skvělý propolis a produkty z něj, případně vitální houby z čínské medicíny, o které jsme naši nabídku také nedávno rozšířili. Na klouby je výborná Boswellia serrata. Všechny produkty sami užíváme a máme s nimi dobré zkušenosti.

Internet a sociální sítě jsou plné „zaručených“ rad a přípravků. Jak poznat, že je produkt opravdu kvalitní, bezpečný a efektivní? Co byste doporučila sledovat?

Určitě složení a jeho čistotu. Když už se rozhodnu podpořit své zdraví doplňkem stravy, nechci, aby byl plný balastních, nebo dokonce toxických látek. Velmi dobrá známka je, když prodejce zveřejňuje výsledky testování z laboratoře, např. že produkt neobsahuje žádné plísně, bakterie, těžké kovy apod. Pokud prodejce dělá testy i na zaručené množství účinných látek, je to ideální. Čím více je prodejce transparentní, tím lépe.

Na vašem webu se hodně píše o vás i o vašich recepturách. Čtenáři zde ale mohou najít i zajímavé články na téma zdraví

a zdravý životní styl, a tím obohatit své znalosti. Dokázala byste vybrat jednu nebo dvě jednoduché rady pro zdravější život?

Snažte se trávit co nejvíc času v přírodě na čerstvém vzduchu a slunci a snažte se co nejvíce jíst čistou stravu – jíst a vařit si ze základních surovin, co nejvíce se vyhýbat ultra zpracovaným potravinám. Což poznáte snadno. Když je na složení látka, kterou nemáte v kuchyni nebo ji ani nemůžete přečíst, nejezte to. Tělo vám poděkuje. A pocit v něm po jídle je jasnou zprávou. Chuť se dá manipulovat, ale pocit v břiše je jasný.

V posledním rozhovoru jste si přála další rozvoj firmy a zároveň více rovnováhy a propojení s přírodou. Když se dnes ohlédnete zpět, co z těchto přání se podařilo naplnit a co pro vás zůstává výzvou a přáním do dalšího období?

Loni se nám podařilo vytvořit hned několik nových produktů, které mají úspěch. Z toho mám opravdu velkou radost. Výzvou, a i přáním do nového roku je určitě nepřestat zkoumat, tvořit a dělat věci nadále s láskou a odhodláním tak, jak nás to učil již zmíněný pan Novotný.

IVETA VYBÍHALOVÁ

PURUS-MEDA

SKALICE NAD SVITAVOU 198 (AREÁL M3M AGRO A. S.)

TEL.: 516 499 665

E-MAIL: INFO@PURUSMEDA.CZ

WWW.PURUSMEDA.CZ

INZERCE

šamotka Velké Opatovice - přivítá do svého týmu

- pracovníky do výroby
- pracovníky na montáž kovových forem
- pracovníky strojní údržby
- elektromechanika se zaměřením na slaboproud
- obráběče kovů

DINASKA SVITAVY - přivítá do svého týmu

- obsluhu cnc - programování, frézování, broušení, vodní paprsek
- pracovníky strojní údržby
- správce areálu závodu
- elektrikáře
- seřizovače hydraulických lisů

Nabízíme:

- práci ve stabilní nadnárodní společnosti
- nástup dle dohody
- firemní benefity (příplatky nad rámec ZP, 26 dnů dovolené, příspěvek na stravování, stravenkový paušál, rozsáhlý sociální program)

Volejte:

- **Velké Opatovice → 516 493 306, 725 777 909** → Dana Krejčířová
Email: Dana.Krejcirova@rhimagnesita.com
- **Velké Opatovice → 516 493 307, 725 644 468** → Petra Podzimková
Email: Petra.Podzimkova@rhimagnesita.com
- **Svitavy → 461 579 140, 602 485 836** → Renata Šindelková
Email: Renata.Sindelkova@rhimagnesita.com

RHI MAGNESITA

***VSTUPENKY
NA KOMETU***

V PRODEJI!

V JEVÍČKU MAJÍ AMBICIÓZNÍ PLÁNY. CHTĚJÍ ZUBNÍ KLINIKU I PRŮMYSLOVOU ZÓNU

MINULÝ ROK BYL PRO JEVÍČKO PODLE STAROSTY DUŠANA PÁVKA NÁROČNÝ, ALE ÚSPĚŠNÝ. MĚSTO DOKONČILO KLÍČOVÉ PROJEKTY OD OPRAVY HISTORICKÉ MĚSTSKÉ VĚŽE PO PŘÍPRAVU NOVÝCH STAVEBNÍCH POZEMKŮ. V ROZHOVORU PRO MYFACE STAROSTA OTEVŘEL TÉMATA DŮLEŽITÝCH INVESTIC PRO ROK 2026, VČETNĚ VÝSTAVBY PODNIKATELSKÝCH AREÁLŮ, POKRAČUJÍCÍ REKONSTRUKCE ULIC A OTEVŘENÍ NOVÉ ZUBNÍ KLINIKY. ZÁROVEŇ NASTÍNIL, NA JAKÉ AKCE SE OBČANÉ MOHOU TĚŠIT.

Pane starosto, jak byste zhodnotil uplynulý rok v Jevíčku?

Rok 2025 hodnotím z mého osobního a pracovního pohledu jako velmi náročný, avšak úspěšný. Pracovně náročný zejména proto, že jsme s kolegy místostarostou řešili řadu věcí za kolegy z našeho městského úřadu, kteří se bohužel delší dobu léčili s určitými zdravotními obtížemi a na nás tak přecházela ještě část administrativy. Přesto se nám však podařilo naplnit většina našich naplánovaných úkolů a vizí. Například dokončení inženýrských sítí pro 34 nových stavebních pozemků v lokalitě U Kapličky v Jevíčku, rozsáhlá oprava historické dominanty Jevíčka, městské věže, a řady dalších projektů.

V rozhovoru, který jsme spolu dělali přesně před rokem, jste mi říkal, že

v roce 2025 dojde k výstavbě budovy pro Dětskou skupinu Jevíčko. Jak to s projektem vypadá nyní?

Tento projekt jsme dotáhli do fáze vyřízení stavebního povolení, požádali o dotaci, avšak nakonec jsme z plánované realizace odstoupili. Bylo to zejména z důvodů, že hodnocení dotačních žádostí u MPSV bylo velmi zdoluhavé. Dostalo nás to do situace, kdy na samotnou výstavbu a registraci dětské skupiny zbývalo asi šest měsíců, a stále jsme neměli potvrzeno přiznání dotace. Také nepříznivý demografický vývoj a nízká porodnost nás přiměly k rozhodnutí realizaci projektu odložit. Nakonec jsme po dohodě s paní ředitelkou Mateřské školy Jevíčko zajistili zejména z důvodu dostatečné kapacity mateřské školy i přijímání dětí mladších tří let. Tento krok by nám do budoucna měl pokrýt potřeby, které měla

plnit Dětská skupina, a navíc si zajistíme dostatečnou naplněnost v mateřské škole. Pokud by se situace v budoucnu zlepšila a navyšoval by se počet dětí, můžeme se k záměru vybudování dětské skupiny opět vrátit.

Na čem dalším momentálně pracujete?

V letošním roce nás v říjnu čekají komunální volby, tak bychom rádi měli do té doby zásadní projekty hotové. V podstatě kontinuálně z minulého roku pokračujeme v přípravě objektu na Palackého náměstí, který jsme pořídili do majetku města za účelem vybudování zubní kliniky. Mimo to je v běhu výběr dodavatele na pořízení komunálního elektromobilu pro svoz odpadů ve městě a další svozové potřeby nebo příprava pro zainvestování asi 20 tisíc metrů čtverečních pozemků pro průmyslovou zónu. V podstatě se věnuje-

me hlavně administrativní přípravě projektů, které máme připravené v rozpočtu města.

Které investice jsou pro vás v letošním roce prioritou?

Hlavní investicí roku 2026 bude příprava pozemků pro výstavbu podnikatelských areálů a lehké průmyslové výroby v Jevíčku, které připravujeme jako výraznou pobídku pro investory a podnikatele. Těm bychom nabídli prostor pro vznik podnikatelských areálů a nových pracovních míst ve městě. Tato investice bude činit více než třicet milionů korun a město ji bude spolufinancovat ve výši osmdesáti procent z dotace Ministerstva průmyslu a obchodu. Finančně druhou největší investicí bude pokračování komplexní opravy ulic Zadní, Příční a K. Appla, které tvoří velký městský blok, kde je v kritickém stavu kanalizace, vodovod a komunikace. Tato investice je plánována ve výši asi osm milionů korun, případně ve vyšší částce v závislosti na vývoji rozpočtu města. Důležitou roli v našich investicích hrají každoročně kulturní památky města. V loňském roce jsme dokončili rekonstrukci městské věže a v letošním roce nás čeká oprava havarijní části opěrné kamenné zdi budovy renesančního Zámečku v Jevíčku v předpokládané výši šest až osm milionů korun a také oprava části střechy rozsáhlého komplexu budovy bývalého Augustiniánského kláštera ve výši asi 3,5 milionu korun. Na opravy památek se naštěstí daří každoročně zajišťovat alespoň částečně dotační prostředky. Celkově máme v plánu téměř dvacet investičních akcí v předpokládané výši 65 milionů korun.

Slyšel jsem o tom, že v Jevíčku vznikne

zubní klinika. Můžete nám o tomto projektu něco více říct?

Tento záměr jsme se rozhodli realizovat operativně na základě nabídky vlastníka budovy na Palackého náměstí v Jevíčku, který tam již před několika lety zahájil přestavbu objektu pro zdravotnické účely, ale projekt nedokončil a městu jej nabídnul ke koupi. Aktuálně se již v přízemí nachází lékárna a k dokončení zbývají prostory v prvním patře, kde by měly vzniknout dvě zubní ordinace, dentální hygiena a zubní laboratoř. Byla to pro nás velká příležitost, zubních lékařů je v Jevíčku a celkově v regionu nedostatek, proto jsme se rozhodli do projektu jít. Město zajistilo pořízení objektu a následně provede jeho vnitřní dostavbu. Celkově nás tento projekt přijde asi na dvacet milionů korun. Museli jsme si na jeho realizaci vzít úvěr, ale je to výrazná podpora zdravotnických služeb ve městě a regionu, po

které občané již dlouhodobě volají. Provoz zubní kliniky by měl být zahájen v září 2026. Mimo zubní kliniku se nám podařilo pronajmout městskou budovu, kterou do začátku roku 2025 využíval jako pobočku Úřad práce ČR. Budovu si pronajala pražská klinika INEP, která tam zahajuje činnost psychiatrické a psychologické ambulance s výhledem rozšíření do budoucna dalších služeb, např. neurologie.

Zeptám se ještě na kulturu. Jaké akce nebo novinky chystáte na letošní rok?

Dovolím si čtenářům vypíchnout dvě velké akce, které se letos chystají. První z nich bude 8. až 10. května jubilejní 50. ročník mezinárodního cyklistického Závodu míru nejmladších, který letos proběhne s rozšířeným kulturním programem. No a nemohu vynechat pozvání na tradiční Jevíčskou pouť, letos v termínu 14. až 16. srpna, kterou každoročně navštěvují tisíce lidí a na náměstí probíhá pestrý třídní kulturní program. Doporučuji veřejnosti sledovat web města Jevíčka nebo facebook Kultura Jevíčko, kde pravidelně zveřejňujeme nabídku kulturních akcí.

Bez ohledu na to, kdo povede Jevíčko v dalších letech. Jaké investice, projekty město v nejbližší době čekají, co město čeká, čemu se nevyhne?

Určitě by se mělo v příštím období vedení města věnovat dlouho diskutované celkové rekonstrukci sportovního areálu Žlíbka, kde se nachází sportovní hala, tenisové kurty a přírodní koupaliště. Také by bylo zapotřebí dokončit rekonstrukci Palackého náměstí a zahájit rekonstrukci historického jádra města, ulic Kostelní, Horní Farní a Komenského náměstí.

FOTO Petr Švancara (3x)

LETOVICE NA PRAHU VELKÝCH ZMĚN.

STAROSTA PETR NOVOTNÝ HOVOŘÍ O INVESTICÍCH, PRŮMYSLOVÉ ZÓNĚ I KULTURNÍ BUDOUNOSTI MĚSTA

ROK 2025 BYL PRO LETOVICE ROKEM PŘÍPRAV PROJEKTŮ A ZÁSADNÍCH ROZHODNUTÍ. MĚSTO MÁ NEJVYŠŠÍ FINANČNÍ REZERVU VE SVÉ HISTORII, CHYSTÁ POZEMKY PRO STAVBU RODINNÝCH DOMŮ, PRACUJE NA PRŮMYSLOVÉ ZÓNĚ, PŘIPRAVUJE REKONSTRUKCI SPORTOVNÍ HALY A PLÁNUJE NOVÝ KULTURNÍ DŮM. O TOM, CO SE PODAŘILO, CO PRÁVĚ BĚŽÍ A CO LETOVICE ČEKÁ, JSME MLUVILI SE STAROSTOU MĚSTA PETREM NOVOTNÝM.

Pane starosto, jsme stále na začátku nového roku. Pojďme se tedy ještě ohlédnout zpět. Jaký byl rok 2025 pro Letovice?

Rok 2025 byl pro nás hlavně přípravný. Máme na účtech nejvyšší finanční hotovost v historii města a chystáme významné investice. Intenzivně se tedy projektovalo, vyřizovala se povolení a připravovaly se velké akce. Samozřejmě jsme pracovali a dokončili i několik konkrétních projektů. Rád bych v této souvislosti zmínil například cyklostezku, která vede od nové obytné zóny, podél silnice naproti letišti až k chatové oblasti. Je to projekt, který přesně odpovídá našemu rozvojovému směru. Zároveň jsme vysoutěžili zhotovitele inženýrských sítí a infrastruktury k čtyřem novým ulicím, kde má vyrůst padesát rodinných domů, pokračujeme v obsazování nové průmyslové zóny, demolici budov v areálu bývalého Bytexu za náměstím, a tak bych mohl pokračovat.

Na čem momentálně pracujete?

Největší prioritou je teď sportovní hala. Čekali jsme na dotační titul, ale podmínky, za kterých bychom peníze dostali, nám nedávaly smysl, takže do toho půjdeme sami, bez dotací. Rekonstrukce má stát přibližně osmdesát milionů korun a půjde o kompletní přestavbu haly. Vznikne tam nové sociální zázemí, v hale budou nové povrchy, přibude prostor pro diváky, nové sklady, dva až tři sály pro cvičení. V patře navíc počítáme s menší restaurací s výhledem do haly. Pokud vysoutěžená cena bude přijatelná, chceme začít v dubnu nebo květnu. Rekonstrukce potrvá zhruba rok a půl. Sportovní kluby budou muset v té době využívat náhradní prostory – tělocvičny v základní a střední škole, haly v okolí, uvažujeme také o pořízení nafukovací haly. V souvislosti se sportem bych ještě rád zmínil, že zvažujeme nákup umělého kluziště pod otevřeným nebem. Nejvhodnější místo k umístění je hřiště u základní školy. Je tam osvětlení i dobré zázemí. Z dalších akcí, které chystáme, bych rád zmínil výstavbu nového sociálního zázemí na přehradě.

Na čem momentálně pracujete?

Největší prioritou je teď sportovní hala. Čekali jsme na dotační titul, ale podmínky, za kterých bychom peníze dostali, nám nedávaly smysl, takže do toho půjdeme sami, bez dotací. Rekonstrukce má stát přibližně osmdesát milionů korun a půjde o kompletní přestavbu haly. Vznikne tam nové sociální zázemí, v hale budou nové povrchy, přibude prostor pro diváky, nové sklady, dva až tři sály pro cvičení. V patře navíc počítáme s menší restaurací s výhledem do haly. Pokud vysoutěžená cena bude přijatelná, chceme začít v dubnu nebo květnu. Rekonstrukce potrvá zhruba rok a půl. Sportovní kluby budou muset v té době využívat náhradní prostory – tělocvičny v základní a střední škole, haly v okolí, uvažujeme také o pořízení nafukovací haly. V souvislosti se sportem bych ještě rád zmínil, že zvažujeme nákup umělého kluziště pod otevřeným nebem. Nejvhodnější místo k umístění je hřiště u základní školy. Je tam osvětlení i dobré zázemí. Z dalších akcí, které chystáme, bych rád zmínil výstavbu nového sociálního zázemí na přehradě.

Při našich minulých rozhovorech jste mluvil o rozšíření základní školy. Jak to vypadá?

Máme hotové zadání. Nad jídelnou a kuchyní vzniknou čtyři nové třídy a zázemí pro učitele. Rádi bychom začali letos, nejpozději příští rok. Půjde o investici v řádu desítek milionů korun.

Co další akce? Jaké novinky přinese rok 2026 v Letovicích?

Už jsem to zmínil v jedné z předchozích odpovědí a musím se k tomu vrátit. Chceme dokončit obsazení průmyslové zóny. Ze sedmi hektarů má už šest a půl svého majitele, celkem by se tam mělo objevit šest nových firem. Musím v této souvislosti vyzvednout dvě věci, které se loni opravdu povedly a souvisejí s výrobou, průmyslem, pracovními příležitostmi pro naše občany. Týkají se firem Tylex a Safiral. Tylex je srdcovka, symbol města. Jsem moc rád, že získal nového, zajímavého majitele, podnik vstal jako Fénix z popela a vrací se zpět „na výsluní“. Nadšení lidí je tam obrovské. A Safiral? To je fenomén. Slyším na něj jen chválu. Je skvělé, že se taková firma bude v Letovicích dál rozvíjet.

Blíží se konec volebního období. Co chcete stihnout do října či listopadu? A co je plánum do dalších let?

Klíčový je areál Bytexu. Tam bychom chtěli postavit nový kulturní dům. Objeli jsme v posledních měsících několik kulturních domů po celé republice, inspirovali jsme se tam a připravujeme zadání. Doufám, že letos vznikne návrh – kde bude stát a jak bude vypadat. Realizace už spadne do dalšího volebního období, ale bude to jeden z nejdůležitějších projektů.

A pak je tu otázka starého kulturního domu. Každý odborník říká, že tam není

jednoduché řešení. Nechci, aby se ho město zbavovalo. Letovice porostou, budeme ho potřebovat. Ale dávat ho do kupy má smysl až ve chvíli, kdy budeme vědět, jaké bude jeho budoucí využití.

„Největší motivací je podpora ostatních. Když vám někdo řekne, že to děláte dobře, a pochválí vás, tak vám naleje palivo do motoru“

Je to nádherné místo s krásným výhledem na město a velkou zahradou. Chci, aby tam vzniklo něco, co bude mít nejen praktické využití, ale potěší i „duši“.

Letovice jsou známé i svým kulturním životem. Festival plný chutí je v posled-

ních letech nejviditelnější akcí. Bude i letos?

Ano, bude. A hlavními hvězdami letošního ročníku budou zpěvačka Tereza Mašková a slovenská skupina No Name. Vařit bude například herečka Markéta Hrubešová a bude toho samozřejmě mnohem více. Kraj původně zamýšlel festival přesouvat na různá místa, ale to, že jsme u něj od začátku, je ocenění pro Letovice i pro městské kulturní středisko. Až se festival jednou přesune jinam, chceme v tomto místě udržet akci podobného typu. Lidé si zvykli jezdit do Letovic, a to místo je prostě perfektní.

Co se týká dalších zajímavých akcí v letošním roce v Letovicích, chystáme velikonocní jarmark, v polovině května bude na náměstí Sraz veteránů, kde v rámci doprovodného programu vystoupí například Rock and roll band Marcela Woodmana, v červnu nás čeká Sunny Fest, první ročník festivalu lokálních kapel, chystáme po loňském ročníku druhý ročník vesmírné muzejní noci, slavnostní koncert VDO Letovice na zámku za účasti partnerských měst, nebudou chybět další koncerty, hudební projekty a divadelní představení.

Na závěr jedna osobní otázka. Co vás v práci starosty nejvíc motivuje? A jak se vám daří skloubit politiku s osobním životem?

Největší motivací je podpora ostatních. Když vám někdo řekne, že to děláte dobře, a pochválí vás, tak vám naleje palivo do motoru. A strašně to potěší. Každý starosta se z podstaty věci velmi často setkává se stížnostmi a negativními věcmi a musí je řešit. O to více pak potěší, když vás někdo pochválí. Skloubit tuto funkci s osobním životem je někdy velmi těžké. Časová náročnost je obrovská. Jsou to soboty i neděle. Na druhou stranu každá práce je náročná z jiného důvodu a asi nemá cenu srovnávat.

PAVEL ŠMERDA

Zpěvačka Kristína o radosti z mateřství, koncertní energii i návratu do Česka

SLOVENSKÁ ZPĚVAČKA KRISTÍNA VSTOUPILA DO NOVÉHO ROKU S ÚSMĚVEM, POKOROU A JASNOU VIZÍ, KAM SE CHCE POSOUVAT. V ROZHOVORU MLUVÍ O RADOSTI ZE SYNA RADKA, O TOM, CO JI NABÍJÍ BĚHEM NÁROČNÉ KONCERTNÍ SEZÓNY, I O TOM, PROČ SE V ČESKÉ REPUBLICE CÍTÍ JAKO DOMA. PROZRA-DILA TAKÉ, NA CO SE MOHOU TĚŠIT FANOUŠCI V LYSICÍCH, KDE VYSTOUPÍ UŽ 5. ČERVNA.

Kristíno, dovolu, abych se na úvod zeptal – jak se máte, jak se vám v poslední době daří?

Ďakujem za opýtanie. Ak si odmyslím občasné malé ťažkosti, ktoré do života prídu a zase odídu, mám sa veľmi dobre. (úsmev)

Dala jste si do nového roku nějaké předsevzetí, přání, co byste chtěla, aby se vám letos splnilo?

Prianí mám dosť, (úsmev) ale nedávam si žiadne klasické novoročné predsavzatia. Skôr si v plánujem, čo by som rada v novom roku urobila, kam by som sa chcela posunúť, čo nové sa naučiť a v čom sa ešte viac zdokonaľiť.

Co vám v poslední době udělalo největší radost, rozesmálo vás, zvedlo vám náladu?

Jednoznačne môj syn Radko. Jeho šantenie a veselá nálada mi robia obrovskú radosť. Asi ako každý rodič sa teším z každého jeho malého úspechu, keď vidím, že je hravý a spokojný.

I letos vás čeká řada koncertů v České republice, jedním z nich bude i vaše vystoupení 5. června v krásném prostředí letního kina v Lysicích. Těšíte se? A co byste vzkázala fanouškům, kteří se do Lysic chystají?

Jasně, veľmi sa teším. Fanúšikom, ktorí do Lysíc prídu, by som chcela odkázať, že sa na nich naozaj veľmi teším a verím, že sa spolu skvele zabavíme, zaspievame si a zatancujeme.

Která vaše písnička má na koncertech největší úspěch? A je skladba, která na vašem vystoupení nikdy nesmí chybět?

Myslím, že v Česku má stále velký úspěch Horehronie, Pri oltári a V sieti ťa mám. Tieto skladby na koncertoch určite zaznejú a chýbať nebude ani Stonka či ďalšie piesne ako Ta ne alebo Si pre mňa best.

Liší se nějak publikum v České republice a na Slovensku?

Túto otázku dostávam veľmi často a priznám sa, že nerada pu-

blikum porovnávam. Chcem však povedať, že české publikum je fantastické. Veľmi rada u vás spievam, vždy si to nesmierne užívam a som vďačná, že ma do Česka pozývate a že sa u vás cítim ako doma.

Jak trávíte dlouhé cesty na koncerty?

Väčšinou si prechádzam koncertný repertoár, aby som si ho osviežila. Keď cítim, že potrebujem oddych, tak si pospím. Rada počúvam podcasty, hudbu alebo sa jednoducho rozprávam s kolegami v aute.

Máte před vystoupením nějaký svůj rituál? Co nesmí chybět v šatně?

Určite hlasová rozcvička. Pred koncertom mám rada skôr pokoj – byť sama a sústrediť sa na to, čo ma čaká, aj keď nie vždy sa to dá úplne zrealizovať. (úsmev) V šatni nesmie chýbať nechladená neperlivá voda a vždy ma poteší aj káva alebo čaj.

Když zrovna nezpíváte a nemáte žádné povinnosti, jak vypadá váš obyčejný volný den?

Každý deň je trochu iný, takže sa to ani nedá presne opísať. Cez týždeň ráno odveziem syna Radka do škôlky, kam zatiaľ chodí len do obeda. V tom čase mám priestor na sebarealizáciu – podľa toho, čo práve potrebujem vybaviť, pripraviť alebo vyriešiť. Momentálne pracujem na nových skladbách, takže väčšinu času venujem práve im.

Co vás dokáže nejvíce dobít energií v období, kdy je koncertů hodně? Jak relaxujete?

Jednoznačne les a príroda. V poslednej dobe, hlavne v chladnejšom období, mi veľmi pomáha aj upratovanie. Nikdy predtým som to tak nemala, ale často, keď sa večer vrátim z koncertu a kuchyňa nie je uprataná, pustím sa do toho – pokojne aj v noci. (úsmev) Nevieť presne prečo, ale pri tom si naozaj oddýchnem, vyčistím hlavu a idem spať.

Jaký máte vztah k sociálním sítím?

Úprimne, ten najkrajší kontakt s fanúšikmi je pre mňa osobný – najmä na koncertoch. Sociálne siete sú však dnes veľmi dôležité a aj tam som rada v kontakte s fanúšikmi, len trochu inou

formou. Dlho som ich využívala skôr striedmo, ale viem, že doba sa zmenila a fanúšikovia sa radi stretávajú aj prostredníctvom sociálnych sietí.

Máte nějaké mantinely, co zveřejňovat a co ne?

Veci robím tak, ako ich momentálne cítim. Fanúšikovia vedia, že svoj rodinný život veľmi nezverejňujem. Občas pridám nejakú peknú, pocitovú fotografiu s manželom, alebo s naším synom.

Vaše přání do budoucna? Máte sen, který byste si ještě ráda splnila?

Svoje sny mám, ale tie si nechám pre seba. (úsmev)

PAVEL ŠMERDA

ABSOLONOVÁ KRISTÍNA HRON

Hvězdy září
v letním kině

5. června 2026
Letní kino Lysice

Předprodej: www.ticketlive.cz

ROK NABÍDNE ŠIROKOU ŠKÁLU KULTURNÍCH AKCÍ

Rok 2026 přináší do našeho regionu opět pestrou paletu kulturních a společenských událostí. Můžete se těšit na festivaly s bohatým programem, koncerty pod širým nebem, jarmarky plné šikovných řemeslníků, rodinné slavnosti s chutí tradičních dobrot a mnoho dalšího.

Večer plný hudby a zábavy nabídne akce Hvězdy září v letním kině, která se uskuteční 5. června v Lysicích. Na pódiu pod širým nebem vystoupí zpěvačky Monika Absolonová a Kristína, o dobrou náladu se postará bavič Vladimír Hron.

Ve dnech 9. až 11. července se v kempu Olšovec v Jedovnicích uskuteční Kiliangang Motosraz. Tento rockový festival a motorkářský sraz nabídne několik dní koncertů, setkání motorkářů a společenský program v prostředí Moravského krasu. Návštěvníci se letos mohou těšit například na kapely Dymytry, Harlej, Walda Gang, Alkehol a další.

Milovníci gastronomie, ale také kultury si přijdou na své při dalším ročníku Festivalu plného chutí, který se uskuteční 8. srpna v Letovicích. Na celodenní slavnosti zasvěcené regionálním dobrotám, vystoupí např. kapela No Name, Tereza Mašková a další.

I letos se můžete těšit na Svitávecký jarmark tradičních řemesel, který se uskuteční 5. září. Na 21. ročníku vystoupí například Václav Noid Bárta, zazní legendární hity Ivety Bartošové v podání Šárky Vaňkové s projektem P.S. Iveta a mnoho dalšího.

Podzimní období tradičně obohatí ve dnech 19. a 20. 9. Hrnčířský jarmark v Kunštátě. Jarmark nabídne keramiku, řemeslné výrobky, ukázky práce hrnčířů, kreativní dílny pro děti i dospělé a bohatý kulturní program.

Podzimní slavnost plná chutí a vůní čeká návštěvníky Drnovického jablkoobraní, které se uskuteční 18. října. Akce nabídne regionální produkty, soutěže i kulturní program, jehož součástí bude například i vystoupení skupiny Holki.

IVETA VYBIHALOVÁ

Studio AZ-NÁBYTEK v Rájci-Jestřebi

Hledáme do našeho týmu zaměstnance na pozici

TRUHLÁŘ/NÁBYTKÁŘ

Požadujeme

- Samostatnost, spolehlivost, dochvilnost
- Praxe nebo vyučení v oboru výhodou, ale ne podmínkou - pokud jsi manuálně zručný a chceš se učit řemeslo, vše potřebné zaučíme

Nabízíme

- Stabilitní pracovní zázemí rodinné firmy
- Práce v jednosměnném provozu
- Kvalitní vybavení dílny včetně CNC
- Zajímavé finanční ohodnocení
- Příspěvek na stravu
- Firemní benefity a firemní akce
- Přátelský kolektiv

- Nástup možný ihned nebo dle dohody

V případě zájmu a pro bližší informace nás kontaktujte

info@az-nabytek.cz

+420 732 464 390

MKS MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE

28.02.
2026

MICHAL NA HRANÍ

Michal Névadba z Kouzelné školky

10:00 h | Kulturní dům Letovice

250 Kč
220 Kč

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE
Nová 71/1, 679 81 Letovice

MKS MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE

19.03.
2026

ŽIVOT JE FAJN

s Janou Švandovou

19:00 h | Kulturní dům Letovice

350 Kč

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE
Nová 71/1, 679 81 Letovice

MKS MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE

26.03.
2026

BEAT SHOW SYNKOPY 61

Film Jiřího Vondráka

18:00 h | Kulturní dům Letovice

150 Kč

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE
Nová 71/1, 679 81 Letovice

MKS MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE

09.04.
2026

JEN PRAVDU, DRAHÝ

Jan Čenský, Dana Morávková, Štěpánka Křestanová, Josef Carda

19:00 h | Kulturní dům Letovice

550 Kč

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO LETOVICE
Nová 71/1, 679 81 Letovice

KLEČEL U IVY JANŽUROVÉ.

ARNOŠT BECHR MALUJE SLAVNÉ OSOBNOSTI

VE SVĚTĚ PORTRÉTNÍHO MALÍŘSTVÍ SE ARNOŠT BECHR POHYBUJE NETRADIČNĚ. TŘÍASEDMDESÁTILETÝ UMĚLEC Z RÁJEČKA JE ZNÁMÝ MALBOU PORTRÉTŮ ZNÁMÝCH OSOBNOSTÍ, DO KTERÝCH VŽDY VTISKNE SVŮJ TYPICKÝ HUMOR. A CO JE NEJZAJÍMAVĚJŠÍ, VĚTŠINU SVÝCH DĚL DÁVÁ SVÝM „MODELŮM“ ZADARMO, NECHÁVÁ SI JEN JEDEN EXEMPLÁŘ PODEPSANÝ PRO SEBE.

Arnošt Bechr, který je vyučený malíř a natěrač, začínal nejprve s krajinami, indiány a kovboji. Před asi pěti lety se vydal na neobvyklou cestu. Začal kreslit portréty celebrit. První z nich vznikl pro Arnošta Goldflama při autorském čtení v jevištské židovské synagoze. „Jmenovalo se to Arnošt maluje Arnošta,“ vzpomíná Bechr. Postupně přibývaly další. Ivan Mládek, Pavel Liška, Dalibor Janda, Helena Vondráčková a mnoho dalších.

Princip jeho práce je přitom jednoduchý. Po předchozí domluvě se setká s osobností, pozná ji a pak namaluje portrét. „Většinou se s nimi seznámím na nějaké akci a pak obraz vzniká,“ vysvětluje. Každý portrét navíc doprovází i drobný „fórek“. Je to symbol, gesto nebo detail, který odkazuje na život, koníčky či kariéru dané osoby. U Pavla Lišky motorka, u Lucie Bílé andílek a k připravovanému portrétu pro Dalibora Jandu plánuje motýly. Bechr rád pracuje s humorem, a to i na svých velkých osobních obrazech, kde si dělá legraci i sám ze sebe.

Navíc zážitky z předávání portrétů jsou pro něj nezapomenutelné. „Klečel jsem u nohou Ivy Janžurové,“ směje se. „Po představení jsem na ni čekal dvě a půl hodiny. Až pak jsem za ní mohl do šatny. Tam jsem ji poprosil, jestli bychom se mohli vyfotit. A ona řekla, že už nemůže vůbec vstát, protože po tom představení byla unavená. Pověděl jsem, ať klidně sedí, že si kleknu vedle ní. No a dneska říkám každému: ‚Kdo z chlapů tady z blanenského okresu nebo z Jihomoravského kraje může říct, že klečel u nohou Ivy Janžurové, že jo?‘“ svěřuje se pobaveně. Podobně vzpomíná i na předávání obrazu Heleně Vondráčkové a Lucii Vondráčkové nebo na humoristické detaily u Milušky Bittnerové.

Za několik let své tvorby namaloval Bechr už přes 600 obrazů. Pořádá také výstavy. V Boskovicích, Blansku i Jevíčku. Maluje pro radost a pro lidi, ne pro zisk. „Nepiju, nekupuju nic, maluju, protože mě to baví. A když někomu udělám radost, mám pocit, že to má smysl,“ upozorňuje.

A i když některé osobnosti ne vždy reagují, většina jeho portrétů podle něj přináší radost. „Převážná část z nich je překvapená a potěšená. Někdy je to dojemné, někdy humorné. A já si z toho dělám legraci se všemi. I se sebou,“ dodává Bechr.

Od 699 000 Kč

Kombinovaná spotřeba a emise CO, modelu T-Roc: 5,5 – 6,4 l/100 km, 126 – 145 g/km.
Vyobrazený vůz je ilustrativní a obsahuje prvky příplatkové výbavy. Více na [volkswagen.cz](https://www.volkswagen.cz)

Roc star mezi SUV

Nový T-Roc

ROS a.s.

Autorizovaný prodejce Volkswagen

ROS, a.s.

Pořičí 3, 639 00 Brno, tel.: +420 530 501 111,
www.rosauto.cz, e-mail: rosauto@rosauto.cz

JANA BOČKOVÁ:

DIVADLO JE ZÁŽITEK, KTERÝ NIC NEPŘEKONÁ

DIVADELNÍ REŽISÉRKA, HEREČKA A ZUBNÍ LÉKAŘKA JANA BOČKOVÁ Z KUNŠTÁTU VYPRÁVÍ V ROZHOVORU PRO ČASOPIS MYFACE O LÁSCE K OCHOTNÍKŮM, SNECH I CESTĚ, KTERÁ ZAČALA V PĚTI LETECH.

Paní doktorko, jak jste se dostala k divadlu? Byla to, jak se říká, láska na první pohled, nebo postupná cesta?

Divadlo, především ochotnické, to byla pro mě láska na první pohled. Už v pěti letech jsem viděla v Kulturním domě v Kunštátě ochotnické představení Cínový voják v režii paní Vlasty Pospíšilové. Následně však bylo ochotnické divadlo v Kunštátě jako přežitek kapitalistické kultury zakázáno, kulisy zlikvidovány a nastal čas častušek a oslavných zpěvů na Sovětský Svaz. Ve mně ale sen o divadle zůstal. Recitovala jsem, kde se dalo, a všichni říkali: To bude komediantka!

V té době působil v kunštátské farnosti kněz, profesor Stanislav Krátký. Člověk vzdělaný, se širokým rozhledem a velkým vlivem na své okolí. Domnívám se, že jeho bratr byl prof. Rudolf Krátký, který vyučoval na brněnské JAMU. Vyzkoušeli mě a doporučili studium na konzervatoři. Moji rodiče však preferovali klasické vzdělání, na studium herectví se dívali s despektem. Byla jsem poslušná dcera, proto jsem nastoupila na matematicko-fyzikální větev Gymnázia v Boskovicích. Bylo po básničkách, po snech o herectví. Učila jsem se matematiku a fyziku. Nepamatuji se na uvolněná 60. léta, ale velmi dobře se pamatuji na normalizační proces a jeho dopad na lidi, kteří s tímto politickým děním nesouhlasili. Moji prarodiče byli osoby reakčně zaměřené, proto jsem neměla dobré politické posudky, byla jsem pouze „jedničkářka“. Měla jsem ale štěstí a po gymnáziu mě přijali na lékařskou fakultu UJEP obor stomatologie. Vystudovala jsem,

vdala se a deset let jsme žili v Lysicích, kde byl ochotnický soubor na velmi dobré úrovni. Hned po návštěvě prvního lysického představení – Trójský zámek – jsem věděla, že takové divadlo chci dělat. První setkání s panem režisérem Janem Škrobánkem mě v mém rozhodnutí utvrdilo. Byl to citlivý introvert, perfekcionista a miloval divadlo. Tak začala moje „divadelní kariéra“ a trvá dodnes.

Vzpomenete si na svoji úplně první roli? Jaké to bylo stát poprvé na jevišti?

Já jsem se k panu Škrobánkovi přihlásila jako nápověda, abych zjistila, o co jde. Ale hned první role byla třetí dáma v davu ve hře Osel a stín od Voskovce a Wericha. Na poprvé na jevišti nikdy nezapomenu, protože jsem byla paralyzovaná hroznou trémou, odříkala jsem polomrtvá tři věty a říkala jsem si, že už nikdy na jeviště nevlezu. Ale láska k divadlu přemohla i trému.

To je dobře. Co všechno jste hrála? Máte nějakou roli, která vám zůstala v srdci dodnes?

Hrála jsem hodně rolí, především milovnice, kde není téměř co hrát. První role, kterou jsem opravdu milovala, byla komická náivka Hančí v operetě Na tý louce zelený. V té době jsem měla dvě děti, zaměstnání a ještě divadlo. Pan režisér si přál, abych měla copy, které mi přinesl. Problém byl dostat je na hlavu pomocí komplikovaných oček a sponek. Moje kadeřnice to dokázala, ale

copy musely vydržet tři představení. Po generálce jsem se šla vykoupat a copy se mi ve vodě rozpustily. Na hlavě jsem měla dvě štětky. To byla tragédie, hned jsem volala Ivě Hanušové, což byla televizní kostýmérka. Ta mě pochopila a v šest hodin ráno jsme jely do brněnské televize, kde mi přidělala vlasové copy a Hančí byla zachráněna. Kdykoli jsme se poté s Hanušovými setkali, vždycky byly „moje copy“ nejveselejší historka. Poprvé jsem si v operetě i zazpívala. Hezká role byla i Winnifred z Limonádového Joea. Také jsem hrála Čarokrásnou ševcovou nebo kněžnu v Lucerně. Všichni moji vrstevníci stále s láskou vzpomínají na legendární lysické Večery dobré pohody, kde se zpěvem propojovaly různé scénky a po uvolnění sálu od židlí se mnohdy za doprovodu živé hudby zpívalo a tančilo až do rána. Diváci se bavili a já jsem pod vedením pana Škrobánka hrála všechno ráda. Věřila jsem mu, dával mi seriózní role a v herectví byl v té době bez konkurence. Jeho rady byly upřímné a dobré. Velmi často jsem byla jeho divadelní partnerkou. V herectví, i v tom ochotnickém, je potřeba dívat se kolem sebe a vždycky znát text. Nikdy jsem si o sobě nemyslela, že jsem dobrá herečka. Ale z každé pochvaly od pana režiséra jsem měla radost.

Kde jste hledala inspiraci?

Profesionální představení byla pro mě určitě nejdůležitější, návštěvy divadel patřily k naší rodině od dětských let. Maminka velmi milovala operetu, takže jsme každý měsíc jezdili do brněnských divadel. Jednou jsem dostala k Vánocům knihu Pohádky za oponou, kde byly obsahy baletů a oper. To mi bylo asi deset let. Kouzelný svět divadla jsem poznávala od dětství.

Jak vedla vaše cesta od herectví k režii?

Po revoluci mě požádal o založení ochotnického souboru v Kunštátě tehdejší starosta Alois Dobeš. Netušila jsem, co mě čeká, když jsem řekla ano. Ale byla to výzva navázat na přerušenu tradici a smysluplně využívat sál kunštátského kulturního domu s nejkrásnějším jevištěm široko daleko. K dispozici byla táhla, osvětlení, sufit, forbína, skvělá akustika v sále, možnosti vykrytí jeviště, ale neuměla jsem zpočátku nic. Přihlásila jsem se tedy na kurzy praktické režie do Mekky ochotnického divadla do východočeského Hronova.

Po kurzech v Hronově jsem pokračovala do centra sousedského divadla, což je Vysoké nad Jizerou. Tam jsem získala další znalos-

ti i zkušenosti od skutečných bardů ochotnického divadla. Věděli přesně, co se může a co se nemůže dělat při nácviku, co si může dovolit dělat režisér se scénářem. Řekli mi, co je to hrát dobře a co je to hrát správně. Protože jsem v té době ještě neměla svůj vlastní soubor, nemohla jsem získané vědomosti předvést praktickou ukázkou svého představení, proto jsem složila závěrečnou zkoušku z kurzů praktické režie sama pod vedením profesionálního režiséra. Ke zpracování jsem dostala roli Káčí z Hrátek s čertem. Káčí, která by se tak ráda vdávala, že by si i čerta vzala. Měla jsem opět velkou trému, ale uměla jsem text, takže jsem to nějak odříkala. Ve Vysokém nad Jizerou jsem viděla hrát patnáctiletou Simonu Babčákovou, nyní známou herečku, která v té době levou zadní přehrála všechny snaživé ochotníky. Již ve svém mladém věku předváděla svůj obrovský komediální talent. A těch, kteří začínali mezi ochotníky a úspěšně zakotvili mezi profesionály, je samozřejmě mnohem víc.

Co vás na režii nejvíce baví?

Režie v ochotnickém divadle je spíš o tom umět se postarat o všechny a o všechno. Moje zásada je neurazit herce ani diváky. Pokud vyberu text, který se líbí celému souboru, začnu s veškerou přípravou, která mě baví. Každé divadlo nacvičujeme tři měsíce, z toho dva měsíce je pro mě opravdu zábava. Pro herce volím typové obsazení. Baví mě, jak se vše vytváří a představení postupně dostává tvář podle mých představ. Poslední měsíc před premiérou začnu tlačit na všechny a jsem přísná především na sebe.

Kolik inscenací už máte za sebou? Počítáte je, nebo se spíš necháváte unést dalšími projekty?

První divadelní představení v Kunštátě bylo v roce 1996. Inscenace nepočítám, ale přibližně dvacet jich určitě bylo. Také jsme nacvičili pásmo pro noční prohlídky na lysickém zámku. Bylo kouzelné hrát v krásných zámeckých interiérech v dobových kostýmech pro návštěvníky, kteří napětím skoro nedýchali. Scénář jsem zpracovala podle textů Marie Ebner Eschenbachové, rakouské spisovatelky, která na lysickém zámku nějakou dobu žila.

Jak náročné je „ukočírovat“ amatérské herce? Co je na tom nejtěžší a co naopak nejkrásnější?

Náročné to není, pokud všichni znají text a chodí na zkoušky. Pokud tomu tak není, tak jim řeknu, že divadlo prostě nebude, kulisy odvezu do sběrného dvora a oni budou mít volno. Prozatím to vždy zabralo a divadlo bylo. Radostné pro mě je, že jim dávám jistý způsob myšlení a oni to respektují. Samozřejmě, že každý hraje sám za sebe, ale základní myšlenku dává režisér. Prostě jsem ráda, že je mám. A úplně nejkrásnější pocit je sledovat herce, když hrají před plným sálem a dávají do toho všechno. A to je přínosem pro všechny, že se každým rokem a každou rolí ve svých výkonech zlepšují.

Určitě se vám stala spousta vtipných nebo nečekaných situací. Podělíte se o nějakou příhodu ze zkoušek?

O vtipné situace není nouze, protože děláme komedie a všichni mají legraci rádi. Ale zaskočila mě opravdu nečekaná situace v době, kdy jsem měla připravit soutěžní představení Nejkrásnější válka. Představení jsme chystali rok. Trojhlasé zpěvy, otáčivé kulisy, kostýmy od paní Hanušové, pomoc profesionálních kolegů. Měsíc před premiérou vážně onemocněli dva hlavní představitelé a bylo po soutěži. Pro mě to bylo znamení, že se nemáme účastnit divadelních přehlídek a hrát pouze pro svoje věrné diváky.

Máte nějaký svůj nesplněný sen, hru, kterou byste ráda režírovala?

Mám. Je to komedie Sen noci svatojánské od Williama Shakespeara. V podstatě všichni autoři čerpají ze Shakespeara. Sen noci svatojánské propojuje svět pohádkový a reálný. Záměny milenců, kterým osud nepřeje, král a královna víl, která se zamiluje do osla, zlomyslný Puk, elixýr lásky, řemeslníci, kteří chystají divadlo na počest vévodovy svatby. Viděla jsem tuto hru v podání divadelního souboru Jirásek z České Lípy a nemohu na ni zapomenout. Tak pokud seženu více mužů...

Přeji, ať se vám to podaří. Dovolte, abych se ještě zeptal. Co vám divadlo dává do života?

Pro mě je divadlo psychoterapií a radostí. Velmi si vážím toho, že můžeme hrát v kunštátském kulturním domě právě s tímto souborem za podpory vedení města pro diváky, kteří jsou schopní čtyřikrát zaplnit sál. Členy souboru jsou lidé, kteří mají náročné profese, a také se potřebují pobavit a odreagovat. Ochotnický soubor ZUB Jany Bočkové vznikl při premiéře jednoaktovky Fialky od Marie Ebner von Eschenbachové na lysickém zámku. Námět mi svěřila paní kastelánka Martina Rudolfová a já jsem hledala chlapce, kterým bude slušet rakousko-uherská uniforma. Jedním z nich byl bývalý starosta Drnovic Petr Ducháček a druhým starosta Lysic Pavel Dvořáček. Tady jsem zjistila, že se vytvořila skupina lidí, kteří se spolu cítí dobře a kteří na sebe slyší.

A řekla jsem si sama pro sebe: Ty nepustím! To bylo v roce 2016 a všichni chtěli dělat ochotnické divadlo. Petr Ducháček nám nabídl možnost bezplatného nácviu v Lidovém domě v Drnovicích. I aktuální název souboru ZUB – Zapálená Umělecká Banda Jany Bočkové vymyslel on. Pokračovali jsme komediemi od Antonína Procházky, a i přes různé personální změny fungujeme dál, protože jsme spolu rádi.

Jak se vám daří skloubit profesi lékařky s divadelní prací?

Myslím, že dobře. Obě činnosti jsou „dávající povolání“. Jako stomatoložka dávám lidem pomoc, jako režisérka se snažím dávat radost. Před pacienty jsem svoji divadelní činnost dlouho tajila, ale nyní je moje láska k ochotnickému divadlu veřejně známá a pacienti se mě při setkání spíše ptají, kdy bude další představení, než aby se ptali, kdy si mohou dojít pro novou protézu. (úsměv)

Co vás baví kromě práce a divadla, při čem si odpočínáte, jak relaxujete?

Velmi ráda cestuji, poznávám nové věci. Nikdy jsem nevěřila, že mě bude bavit pracovat na zahradě, ale posledních pět let jsem tam velmi ráda, pěstuji docela úspěšně hortenzie. Jsem ráda sama, ráda uklízím, ráda spím, hodně čtu. Ale nejvíce mě nabíjí vnuci Kuba a Matěj. Je krásné je sledovat, jak se derou do života. Jsem ráda, že jako rodina fungujeme docela dobře. Ochotnickému herectví se v našem souboru věnuje i moje dcera Eva, také stomatoložka. Její sedmiletý syn a můj vnuk Kuba již dvakrát poznal, jaké to je vystoupit před diváky na jevišti, a již se ptá, jakou roli dostane příště. Tento zájem a jeho příprava na roli mě vždycky rozesměje.

Kdybyste jednou větou měla říct, co pro vás divadlo znamená. Jak by ta věta zněla?

Divadlo je pro mě zážitek, který nic nikde nepřekoná.

PAVEL ŠMERDA

TECHNOLOGIE S GLOBÁLNÍM DOSAHEM A LIDSKÝM PŘÍSTUPEM V ČERNÉ HOŘE

INŽENÝRSKÉ ŘEŠENÍ Z ČERNÉ HORY, KTERÉ CHRÁNÍ ZDRAVÍ LIDÍ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ.

V ČERNÉ HOŘE VYVÍJÍME A VYRÁBÍME SYSTÉMY, KTERÉ HLÍDAJÍ BEZPEČNOST V ENERGETICE, ZDRAVOTNICTVÍ A PRŮMYSLU. JSME SOUČÁSTÍ MEZINÁRODNÍ SKUPINY BERTIN TECHNOLOGIES A NAŠE PRÁCE MÁ DOPAD DOMA I VE SVĚTĚ. HLEDÁME KOLEGY, KTERÉ BAVÍ INŽENÝRSKÁ PRÁCE, TÝMOVÁ SPOLUPRÁCE A SMYSLUPLNÉ PROJEKTY.

Jsme BERTIN VF NUCLEAR z Černé Hory. Vyvíjíme a vyrábíme systémy pro monitorování ionizujícího záření. Více než třicet let pracujeme na projektech pro jadernou energetiku, zdravotnictví a průmysl. Jsme součástí mezinárodní skupiny Bertin Technologies, díky čemuž dodáváme řešení s dopadem i za hranicemi České republiky.

Na první pohled působíme specificky. Ve skutečnosti je to poctivá inženýrská práce v moderním a bezpečném prostředí. V týmu máme softwarové vývojáře, inženýry, konstruktéry, projektové manažery a servisní techniky. Postupujeme podle jasně nastavených pravidel. Bezpečnost, kvalita a spolehlivost patří k našim základům. Většinu času tvoří projektová

a týmová práce. Jeden bez druhého se neobejdeme.

Vyvíjíme technologie, které chrání zdraví lidí a životní prostředí. Bereme to jako závazek, ne jako frázi. Práce ve VF Nuclear je pro nás stabilní místo, kde se můžeme učit a růst a kde vidíme smysl v každém kroku. Každý z nás přispívá k řešení s reálným dopadem. Rozvoj, školení a inovace jsou u nás samozřejmostí a prostor pro osobní i profesní posun má každý.

Od začátku jsme pevně spojeni s regionem kolem Černé Hory a Blanenska. Spolupracujeme na lokálních aktivitách a chceme, aby naše práce byla užitečná tady doma i ve světě. Hledáme kolegy, kteří v regionu žijí nebo sem pravidelně

dojíždějí a chtějí se podílet na významných projektech. Nebojí se výzev ani občasného cestování.

Naši firemní kulturu přirozeně formuje sport a aktivní trávení volného času. Po práci vyrážíme do lesa, běháme, jezdíme na kole a potkáváme se na akcích. Sport nás učí fair play, vytrvalosti a týmové spolupráci. Stejně hodnoty přenášíme i do projektů.

Rosteme a rozšiřujeme tým o nové kolegy v různých specializacích. Důležitá je odbornost, spolehlivost a chuť učit se novým věcem. Rádi uvítáme zkušené profesionály i absolventy, kteří se chtějí rozvíjet v perspektivním oboru. Více na www.vfnuclear.com/kariera

OD GEOLOGIE K RADIACI.

HONZA PLACHÝ. DOKUMENTARISTA A TESTER V BERTIN VF NUCLEAR

Co byla ta hlavní věc, která tě přesvědčila, že chceš pracovat právě ve VF Nuclear?

„Do firmy jsem se dostal úplnou náhodou. Hledal jsem práci mimo svůj obor a odpovídal na pracovní nabídky, které mě zaujaly. Když se mi nakonec ozvala VF Nuclear, musel jsem si malinko oprášit paměť, o jakou pozici vlastně jde. Zjistil jsem ale, že pozice dokumentaristy softwaru mi dává smysl a že splňuji požadavky. Hodně mě taky oslovila možnost podílet se na chodu jaderné elektrárny, když to přeženu. Jadernou energetiku беру jako vysoký technologický výdobytek, kam se jen tak člověk nepodívá. I když jsem měl jiné nabídky z Brna nebo Prahy, rozhodl jsem se vybrat práci v Černé Hoře.“

Jak se změnila tvoje práce od chvíle, kdy jsi tady začínal?

„Začínal jsem s tvorbou dokumentací. Z technického hlediska jsem se musel většinu věcí naučit od kolegů. Asi po půl roce jsem se dostal k testování softwaru, což mě zaujalo, a postupem času jsem se testování věnoval více. Firma mi vyšla vstříc a umožnila mi postupně přejít k testování naplno. Dnes mám variabilní práci, která kombinuje lidi, techniku, dokumenty i testování. Mám pocit, že jsem našel místo, kde to dává smysl mně i týmu.“

Co pro tebe znamená důvěra ze strany vedení nebo týmu?

„Je to strašně důležitý. Když člověk cítí důvěru od svých vedoucích, je to velký benefit. Jsme lidi, a pokud nastane chyba, tak se z ní snažíme s kolegy z týmu poučit a neopakovat ji. Cením si toho, že pokud chyba nastane, snažíme se ji co nejlépe odkomunikovat mezi sebou a zjistit příčinu. I toto pomáhá vytvářet pocit důvěry. To mi hodně pomáhá, protože mám jistotu, že se nemusím bát zeptat nebo udělat chybu. Fakt cítím, že mi odborné vedení věří, a to dělá velký rozdíl.“

Jak vnímáš roli kolektivu a jak tě ovlivňuje při tvé každodenní práci?

„U nás v týmu máme fakt skvělý a mladý kolektiv. Sedli jsme si lidsky i profesně. Jsme v podobné životní fázi, máme energii a chuť něco dokázat a to mě motivuje. Když vidím, jak kvalitně ostatní pracují, tak to člověka nutí dělat věci aspoň tak dobře

jako oni. Kolektiv mě posouvá dopředu, dodává energii a dělá z práce místo, kam se těším.“

Co ti tahle práce dala do osobního nebo profesního života?

„Naučil jsem se dotahovat věci do konce, dřív jsem si o sobě myslel, že to nedokážu. Tady jsem zjistil, že když u něčeho vydržím o něco déle, výsledek je mnohem lepší. Taky jsem se naučil víc ptát, protože jsem pochopil, že není blbá otázka. A vážím si i toho, že firma podporuje naše sportovní aktivity. Díky tomu jsem si mohl splnit takový malý sen, protože mi firma proplatila startovné na Gladiátor Race. I když jsem studoval geologii, ukázalo se, že člověk může skončit úplně jinde. Když ho práce baví a dává mu smysl, nakonec zvládne skoro cokoliv.“

DVACET MINUT, KTERÉ DÁVAJÍ SMYSL. EMS TRÉNINK SI NAŠEL SVÉ MÍSTO

NAJÍT SI ČAS NA SEBE DNES NENÍ SAMOZŘEJMOST. MEZI PRACÍ, RODINOU A KAŽDODENNÍMI POVINNOSTMI ČASTO POHYB ODSOUVÁME NA NEURČITO. PRÁVĚ PROTO SI V POSLEDNÍM ROCE V BOSKOVICÍCH ZÍSKÁVÁ ČÍM DÁL VĚTŠÍ POZORNOST EMS CVIČENÍ. JDE O MODERNÍ FORMU TRÉNINKU, KTERÁ SLIBUJE EFEKTIVNÍ VÝSLEDKY V MINIMÁLNÍM ČASE. A JAK SE UKAZUJE, NEJDE JEN O DALŠÍ FITNESS TREND.

EMS Boutique Studio v Boskovicích funguje přesně rok a podle jeho majitelky Martiny Vitoulové byl začátek sice plný nadšení, ale i respektu. „EMS cvičení je v menším městě stále poměrně novinkou. O to víc mě potěšilo, jak rychle si studio našlo své klienty a jak velká byla jejich důvěra,“ říká.

Elektromyostimulace (EMS) je intenzivní trénink, při kterém se využívá moderních technologií, které efektivním způsobem pro-

cvičí celé tělo člověka za pouhých dvacet minut tréninku. Studio je navíc koncipované jako útulný a elegantní prostor, kde se klienti cítí spíš jako doma než ve fitness centru. Individuální přístup, soukromí a vedení certifikovaným trenérem jsou tu samozřejmostí.

Rychlé výsledky, které motivují

Jedním z největších překvapení prvního roku fungování byly podle majitelky samotné reakce klientů. „Často přicházejí si to jen vyzkoušet. Velmi brzy ale vidí změny, úlevu od bolestí zad, lepší kondici nebo viditelné formování postavy,“ popisuje Martina Vitoulová. Kromě fyzických výsledků se kolem studia postupně vytvořila i komunita lidí, kteří se sem rádi vracejí pro energii a motivaci.

Kdo EMS cvičení vyhledává?

Nejčastějšími klienty jsou lidé, kteří mají málo času, ale chtějí se ve svém těle cítit lépe. Pracující, rodiče, ženy i muži středního věku, ale také lidé s bolestmi zad, krční páteře nebo ti, kteří se po delší pauze vracejí k pohybu. EMS ale nachází své místo i u sportovců jako doplněk ke klasickému tréninku. „Co mám na studiu

nejraději, je ta rozmanitost. Každý má jiné cíle, ale všichni chtějí jedno. Cítit se zdravější, silnější, pohyblivější a mít ze sebe dobrý pocit," upozorňuje majitelka.

Výhody EMS cvičení

• STIMULUJE

EMS TRÉNINK STIMULUJE AŽ 95 PROCENT SVALŮ

• ÚSPORA ČASU

TRÉNINK VÁM ZABERE 20 MINUT

• MOTIVACE

RYCHLÉ VÝSLEDKY MOTIVUJÍ K VYŠŠÍM CÍLŮM

• POHODLNOST

U NÁS NENOSÍTE NIC S SEBOU,
MY PRO VÁS VŠE PŘIPRAVÍME

Zkušenosti těch, kteří EMS vyzkoušeli

Pozitivní slova potvrzují i samotní klienti. Martin Budiš, který EMS cvičí zhruba devět měsíců, oceňuje především efektivitu. „Za dvacet minut mám odcvičeno to, co bych v posilovně doháněl hodinu a půl. Cvičení je řízené, cílené a šetří čas, kterého mám málo. Přineslo mi lepší kondici, úbytek tuku a hlavně pocit, že se hýbu smysluplně.“

Podle něj je EMS ideální volbou i pro muže, kteří nemají chuť trávit dlouhé hodiny v posilovně nebo si chtějí šetřit klouby. „Není to zázrak bez práce, ale je to rozumný kompromis," dodává.

Darina Ždánková se k EMS dostala po mateřské dovolené. „S EMS mám zkušenosti dlouhodobé, první seznámení proběhlo už v roce 2020. Většinou jsem chodila cvičit do takového „domácího prostředí“. Asi před rokem jsem si všimla, že otevírá studio v Boskovicích, tak jsem to šla vyzkoušet a byla jsem nadšená. Celkově cvičení je krátké, stačí si udělat volno na 30 minut, ale hlavně

je efektivní a u paní Vitoulové je to TOP. Oceňuji hlavně krásné a čisté prostředí a vstřícný přístup trenérů. Navíc možnost cvičit v páru a přizpůsobit intenzitu vlastním možnostem. Výsledky se dostavily rychle," popisuje.

Také Andrea Fialová, která cvičí od dubna 2025, si EMS pochvaluje. „Vyhovuje mi rychlost, soukromí a efektivita. Rozhodně bych EMS doporučila dál.“

Pro koho EMS je a pro koho ne

EMS cvičení je vhodné pro začátečníky i pokročilé, pro lidi s bolestmi zad, časově vytížené i sportovce. Díky individuálnímu nastavení je trénink šetrný ke kloubům a bezpečný. Existují ale i výjimky. EMS není vhodné pro těhotné ženy, osoby s kardiostimulátorem, závažnými srdečními onemocněními, epilepsií nebo akutními záněty. Ve studiu proto kladou důraz na vstupní konzultaci a zdravý klientů je vždy na prvním místě.

Když cvičení dává smysl

„Na EMS tréninku mě nejvíc baví to, že u klientů vidím skutečné a rychlé změny. Každý pokrok, ať už je to lepší pohyb, úleva od bolesti, nebo chvíle, kdy po čase mohu klientům obléct o číslo menší cvičební oblek, mi dává obrovský smysl," uzavírá Martina Vitoulová. EMS podle ní není jen cvičení, ale práce, která má smysl.

EMS BOUTIQUE STUDIO

KPT. JAROŠE 101/27

680 01 BOSKOVICE

TEL.: 602 548 427

E-MAIL: BOSKOVICE@HEALTHYTWENTY.CZ

WWW.HEALTHYTWENTY.CZ

GYMNÁZIUM RÁJEC-JESTŘEBÍ.

MODERNÍ ZÁZEMÍ, VENKOVNÍ UČEBNY, ZAJÍMAVÉ PROJEKTY

GYMNÁZIUM RÁJEC-JESTŘEBÍ SE I PO VÍCE NEŽ 30 LETECH OD SVÉHO VZNIKU NEUSTÁLE VYLEPŠUJE, MODERNIZUJE, A JE TAK PRO STUDENY ČÍM DÁL TÍM VÍCE ATRAKTIVNĚJŠÍ. DÍKY PODPOŘE MĚSTA I AKTIVNÍMU VEDENÍ VZNIKÁ PROSTŘEDÍ, KTERÉ STUDENTŮM NABÍZÍ VÍCE PROSTORU, VÍCE MOŽNOSTÍ NA VZDĚLÁVÁNÍ A REALIZACI, VÍCE INSPIRACE. OPRAVENÉ TŘÍDY, VENKOVNÍ UČEBNY, NOVÉ VYBAVENÍ I MEZINÁRODNÍ PROJEKTY, TO VŠE TVOŘÍ MOZAIKU ZMĚN, KTERÉ JSOU NA ŠKOLE VIDĚT NA PRVNÍ POHLED.

Gymnázium Rájec-Jestřebí má za sebou rok plný viditelných posunů. A není to náhoda. „Městu opravdu děkujeme. Podporuje nás dlouhodobě a díky tomu můžeme školu posouvat dopředu nejen organizačně, ale i materiálně,“ říká na úvod ředitel školy Stanislav Laštůvka, když mluví o spolupráci, která stojí za spoustou změn.

Výsledky jsou vidět na každém kroku. Opravené podlahy ve třídách, nové venkovní zázemí, sportovní a workoutové hřiště, oplocení. A také prostor, který ještě nedávno sloužil jako skladiště – dnes je z něj útulná učebna. „V zimě ji zatím nemůžeme využívat naplno, ale plánujeme instalaci solárních panelů a topení, aby byla v provozu celoročně,“ doplňuje ředitel.

Nové vybavení, nové možnosti, nový drive

Díky dotacím a dobrému hospodaření se škole daří modernizovat i vybavení. V Rájci-Jestřebí pořídili nové pomůcky, techniku, učebnice, dokonce i moderní troubu, ve které studenti před Vánocemi pekli cukroví v rámci jednoho z mezinárodních projektů. A protože ve škole rádi zkouší nové věci, pokračuje i tradice netradičních sportů. V minulosti se tam věnovali speedmintonu, kittingu a dalším, nováčkem je v tomto směru tchoukball, dynamická hra s trampolínou, která se stal hitem. Studenti ho milují a škola ho pravidelně zařazuje do výuky.

Venkovní učebny: místo, kde se učí jinak

Jedním z největších lákadel školy jsou venkovní učebny. Dva zastřešené, světlé, otevřené prostory, které jsou od jara do podzimu prakticky neustále obsazené. „Když je hezké počasí, jdeme ven při každé příležitosti. Dá se tam učit matematika, jazyky, vlastně cokoliv,“ říká učitelka Pavla Štěrbová, která venkovní výuku upřednostňuje. A nejsou to jen studenti, kdo si je oblíbil. „Učitelé ze zahraničních partnerských škol jsou z nich nadšení a trochu nám je závidí. A my plánujeme vybudovat ještě jednu, aby měl každý učitel možnost venkovní výuku využívat,“ doplňuje ředitel, který chce do těchto učeben zavést také přívod elektřiny, aby jejich využití bylo ještě více komplexnější.

Pěvecký sbor, který vrací škole hlas

Po „letech ticha“ se na škole znovu rozezněl pěvecký sbor. Díky aktivitě učitelky hudební výchovy Tiny Ghaloomové má dnes kolem dvaceti členů a už stihl několik vystoupení – od rozsvícení

vánočního stromu až po setkání s partnerskou školou ze Španělska a vystoupení v dřevěném kostelíku v Blansku. „Je to aktivita, která mě opravdu těší, a chceme ji maximálně podporovat,“ říká ředitel Laštůvka.

Španělština na vlně zájmu

I v letošním školním roce mají studenti rájeckého gymnázia na výběr ze čtyř cizích jazyků. Ale zatímco francouzština a němčina ustupují, španělština zažívá boom. Před dvěma lety měla škola jediného učitele španělštiny, dnes jich je pět. „Španělština je jazyk, kterým mluví obrovská část světa. Studenti ji využijí při cestování, na dovolených a díky programu Erasmus mají možnost ji zažít i v praxi,“ vysvětluje ředitel.

„Běžnou součástí výuky se stává zážitková pedagogika a vstevnické vzdělávání, kdy jeden ze studentů dočasně přejímá roli učitele,“ říká zástupkyně ředitele Kateřina Pernicová. Škola aktivně využívá možnosti, které nabízí Operační program Jan Amos Komenský. Dokladem zážitkové pedagogiky je cesta do Švýcarska nebo exkurze Osvětim.

Cestování jako součást výuky

Právě mezinárodní projekty a s nimi spojené cestování jsou jedním z pilířů školy. Vedle těch dlouhodobých nově navázala spolupráci v rámci V4 se školou v Lodži. Polští studenti už Rájec-Jestřebí navštívili, v březnu se chystá cesta českých studentů k našim severním sousedům. Další skupiny míří do Maďarska a Španělska. V zimě nechybí ani tradiční lyžařský kurz, tentokrát na Slovensku, chystají se jarní vodácké kurzy a spousta dalších. „Každý měsíc máme dvě až tři takové aktivity. Je dobře, že studenti mají možnost cestovat. Každý výjezd jim něco přináší,“ zdůrazňuje Laštůvka a dodává. „Od letošního školního roku jsem zvýšil o tisíc korun školné, ale to zahrnuje i nové učebnice cizích jazyků. Zatímco dříve si je studenti museli sami kupovat, nyní je dostávají a zůstávají jim i do budoucna,“ dodal.

PAVEL ŠMERDA

OD ČÁSTIC AŽ PO ALPY

Ve dnech 2. až 6. září 2025 se studenti 3. a 4. ročníků Gymnázia Rájec-Jestřebí zúčastnili poznávací exkurze do Švýcarska a Lichtenštejnska. Program byl velmi pestrý a spojoval vědu, historii, sport, kulturu i přírodní krásy.

Největším lákadlem a hlavním cílem celé cesty byla návštěva CERNu, evropského centra jaderného výzkumu. Studenti zde měli možnost nahlédnout do světa moderní fyziky a seznámit se s fungováním urychlovače částic, místa, kde se odehrávají experimenty na samé hranici lidského poznání.

Na cestách po Švýcarsku jsme ale zažili mnohem víc. Prošli jsme se ulicemi Ženevy, obdivovali malebné břehy Ženevského jezera a nasáli kosmopolitní atmosféru tohoto města. V Lausanne jsme navštívili jedinečné Olympijské muzeum, které při-

pomíná nejen historii olympijských her, ale také myšlenku fair play a sportovního ducha.

Večer jsme se přenesli v čase při noční prohlídce Bernu, hlavního města Švýcarska, jehož historické centrum je zapísáno na seznamu UNESCO. Zcela jiný zážitek nám poskytla návštěva sýrárny v Le Gruyères, kde jsme nahlédli do tajů výroby proslulého švýcarského sýra a samozřejmě ochutnali místní speciality.

Když jsme dorazili do Luzernu, čekala nás vyhlídková plavba po jezeře obklopeném horami – nezapomenutelný okamžik, který spojil krásy přírody s poklidnou atmosférou města.

Na zpáteční cestě jsme se ještě zastavili ve Vadúzu, hlavním městě Lichtenštejnska, kde jsme zakončili naši cestu procházkou po městě s výhledem na hrad

knížecí rodiny. Exkurze byla nejen poučná, ale i inspirující. Studenti se seznámili s nejmodernější vědou, poznali významné švýcarské památky a kulturu a odvezli si mnoho krásných zážitků a vzpomínek.

Mgr. MARTIN JANÁK, vyučující Fy, M

ZAŽÍT DĚJEPIS JINAK

Mnoho lidí může vnímat dějepis jako sled faktů a dat, které se staly kdysi a vlastně je to nuda. Pedagogové na Gymnáziu v Rájci-Jestřebí se snaží svým studentům ukázat, že součástí historie jsou i osudy a příběhy lidí, kteří ji tvoří. Ale ani sebelepší výklad učitele, film nebo dokument nedokáže přiblížit události tak jako osobní zážitek. Z toho důvodu se studenti vyšších ročníků Gymnázia v Rájci-Jestřebí vypravili na exkurzi do Osvětimi.

Osvětim, Auschwitz, Auschwitz-Birkenau. Při vyslovení těchto jmen mnohého zamrazí. Všichni víme, o co se jedná, všichni víme, co se zde dělo. Nejedná se proto o běžný výlet za účelem pobavení nebo odpočinku. Jde o exkurzi, na kterou se bě-

hem dovolené vypraví jen málokdo. Stát však na místech, která jsou prodchnuta bezmezným lidským utrpením, je velmi silným zážitkem, který nahradí několik hodin ve školních lavicích.

Už jen odjezd v 5 hodin ráno byl pro mnohé z 56 účastníků obtížný. Ale autobus vyjel včas, téměř pětihodinová cesta proběhla hladce a před desátou hodinou už si dvě skupinky studentů Gymnázia v Rájci-Jestřebí odváděli zkušenosti průvodci. Tíše procházíme betonovým tunelem, kterým zaznívají jména. Takto vcházely oběti do plynových komor. Všichni mlčí, je to působivé. A pak už nás provází jen hlas průvodce ve sluchátkách. Jdeme dál a dál a pozvolna každého pohlcuje tíživý pocit,

který vyzařuje z cihlových domů. Jsme v části koncentračního tábora. Expozice vypráví smutné příběhy uvězněných a popravených a končí v jediné dochované plynové komoře. V tuto chvíli má už každý svůj osobní prožitek, objeví se i slzy.

A pak nás autobus převezl do části Březinka, zde už stačí jen jediné slovo, které toto místo vystihuje – smrt. Průvodci jsou velmi profesionální, cítíte, že oni sami mají obrovskou úctu k těmto místům. Není otázka, na kterou by neznali odpověď. V Březince už se pohybujeme bez sluchátek a je prostor pro dotazy. Toho studenti Gymnázia v Rájci-Jestřebí hojně využívají, a doplňují si tak již získané informace.

Po téměř čtyřech hodinách se loučíme s průvodci a nastupujeme do autobusu. Teprve teď se mezi studenty rozproudil živý hovor. Jako pedagog jsem byla pyšná na naše gymnazisty. Po celou tu dlouhou dobu prohlídky se chovali tak, jak to toto místo vyžaduje. Uctívě a s respektem. A odváží si ten nejcennější „suvénýr“, osobní zážitek. Není veselý, ale kvůli záživě jsme toto místo nenavštívili. Jeli jsme sem proto, abychom to zažili, a já věřím, že nikdo ze zúčastněných na tento den nezapomene. Věřím, že si toto své osobní a možná i bolestivé setkání bude nejen pamatovat po celý život, ale dokáže ho i předat dál. A to je velmi důležité. Zažít dějepis jinak může znamenat, že si tito mladí lidé uvědomí, které věci by se už nikdy neměly opakovat.

Mgr. ZLATUŠE PRUDKÁ

ABSOLONOVÁ KRISTÍNA HRON

*Hvězdy září
v letním kině*

Moderuje:
Míša Krobot Rotterová

ZBÝVÁ 100 vstupenek

5. června 2026
Letní kino Lysice
Začátek v 18 hodin

**Předprodej
vstupenek:**

TICKET LIVE

www.ticketlive.cz, Drogerie Fojt Lysice,
informační kanceláře Blansko, Boskovice

Vstupné: **300 Kč** (do 4. 6. 2026) > **400 Kč** (na místě)